

יהונתן לוין

שהיאוש והסרגדיה ייפגשו

יהונתן לוי

שביאלא אנטראגאנא ייבאל

שירים וטיוטות

עותק מספר Copy ID 1255

רכישת עותק זה מממנת עותק נוסף בפרויקט חלוקת הספר ללא עלות למטפלים,
מדריכים ומחנכים. להזמנת הספר www.despairandtragedy.com

הדפסה ראשונה: מאי 2016

הדפסה שנייה: יולי 2016

הדפסה שלישית: ינואר 2017

להורי

Yehonatan Levin

LET THE DESPAIR AND TRAGEDY MEET

Lyrics and drafts

Edited by his brother Uri Levin

הספר יוצא לאור בתמיכת קו הסיוע לנערים וגברים נפגעי
תקיפה מינית, מרכז סיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית
תל אביב. 1203

מספר קטלוגי
800-16022114

נדפס בירושלים 2017 תשע"ז

11 צוני דרך [במקום קורות חיים]
13 הקדמת העורך
20 אז מה עכשיו לאן אני הולך ?
22 [נלקח שלל מספריה צבאית]
23 [כטוחים בצדקת דרך]
24 [זה היום האחרון של הקיץ]
26 [את הדרך שלי]
28 [תאוריית הקשר-?]
30 תתעלם מהמות
32 משורר
34 [יצאתי לשאוף קצת רוח]
35 [חישובים]
36 פגישה לילית
38 [רגע של שיא בחיים שלך?]
40 [לשעמם את הדכאון]
42 [התגר]
44 [ינתן לך לישון]
44 [האופיום הוא דת לאומנים]
46 [תודה לכם מאזני היקרים]
48 [ואת נשמה טהורה שלי]
50 סוף נובמבר קר
52 מאזניים

88	[סאפרד איניף - דיוקן עצמי]
89	[שלא יפסיקו לנו אסיד]
90	ההשראה נעלמה
92	[כולתי ללכת על המים]
94	יונתן
96	באיוז מחלקה אתה?
98	מניגנה יקרה
100	מלכוד 22
102	YLDM
103	האסתטיקה של אובודן הדחף
104	כותל (תפילה לשלומה של יודית קירשברג)
106	[לא הייתי השחקן אלא תנועתיו]
108	[הספד לבניה ריין]
110	[בלבול יהיה ההספד שלי]
112	[אל לו לאדם]
114	[תנו לסכין להסתובב]
120	מפלצת סקס
122	[שתי ברירות]
124	תל אביב (על פי צ'ארלס כוקובסקי)
130	[יום ירושלים תשס"ז: הדלקתי פרוז'קטור על הבדידות]
131	[גראם ושחמט]
132	תפילה לשלום הנפש

54	אחת שתיים. אחת שתיים. אפס ארבע
56	עננים שחורים
58	[מקס צ'קיס]
58	הסיסיס
60	[הסתרדיה הכפולה שפנעה בי]
62	[מבידה של גברים]
62	[עדב שבת]
64	[לחיות בשלום בשלווה ובבסחון]
64	[על מיסת המתכת שלא שלי]
66	[קצת קשה לי לדבר איתך]
68	[מפי לי מכונה מסריתה]
70	[רק שנתקדם]
70	[תשתק אותם]
72	[הגוף שלי מרסק וכואב]
74	[להרגיש חזיים בבדידות]
76	רכבת
76	[שהיא תפגע בך - היא תפגע בך]
78	צהרי שבת
80	[מנגנון ההגנה שלי]
82	חמש חמש אפס חמש
84	יום השואה
86	[חובבים בעיקר בסיבובים]

ציוני דרך [במקום קורות חיים]

נולד בכפר סבא	1979-09-30
המשפחה עברה לקרני שומרון	1980
למד בבית הספר היסודי בקרני שומרון	1986 - 1992
למד בישיבה התיכונית בקרני שומרון	1992 - 1998
למד במכינה הקדם צבאית "עטרת כוהנים"	1998 - 1999
התגייס לצה"ל, שירת כמש"ק מודיעין בפקוד הצפון	1999-02-20
השתחרר מצה"ל (בפלינדרום)	2002-02-20
טס פעם ראשונה להודו	2002-12-07
טס פעם שנייה להודו	2003-03-31
למד לתואר ראשון במדעי ההתנהגות במכללת ספר	2003 - 2005
טס פעם שלישית להודו	2005
למד לתואר ראשון בפסיכולוגיה באוניברסיטה הפתוחה	2005 - 2008
עבד כמדריך שח-מט וכמלווה נפגעי פוסט טראומה	2011 - 2013
למד לתואר שני בניורופסיכולוגיה באוניברסיטה העברית	2013 - 2014
אובחן כחולה HCC (סרטן בכבד)	2015-03-03
נפטר בבית הוריו בירושלים בגיל 35	2015-06-26

134	[כיום הוא לחשו המים]
136	אנטימיה של גיהגום
138	[הסנן הפטי]
140	[דקק ענמי]
142	חיים בל דודר
144	החדש היה חודש קשה, אה?
146	מגדעה זנה
148	[אני לא מפרד]
150	[הסיס אמורים להיות ימי אופוריה]
152	[רכבת העמק]
156	[להחזיר את הגלגל אחורה]
158	יסורי הנפש!
160	מה את רוצה ?
164	[מה עוד אתה רוצה לספר?]
164	[שריאוש והסרגדיה ייפגשו]
166	סדר הלוחי
168	[משפחתי היקרה]
171	אחרית דבר מאת ערן האן

זוהי לי זכות גדולה לערוך ברעד אצבעות על מקלדת, לפי בקשתו של אחי יהונתן, מקבץ ראשון מכתביו: שירים וטיוטות.

יהונתן, נער רך בתלבושת הדר¹, נפטר ממחלת הסרטן בטרם מלאו לו לו שנים. לא אין כאן טעות, הקורא מוזמן להתרגל לסגנון הכתיבה של יהונתן. "שהיאוש והטרגדיה ייפגשו" האם זו טעות והיה צריך לתקן ולכתוב "קְשֵׁה־אִישׁ"? האם זה ניסוח של ציפייה? נבואה טראגית? משאלת לב? ואולי ניסוח של הבנה עמוקה על הצפוי לנו כאשר הפגישה הזו תתממש?

מחלת הסרטן תקפה את יהונתן כשנה לאחר שחשף בפני בפתחות מפתיעה ובאומץ לב נדיר את סוד הפגיעה המינית שחוה בילדותו, סוד שהיה מוסתר אף מיהונתן עצמו בשל תהליך הדחקה וניתוק שאת רישומיו בנפשו הסוערת ניתן למצוא בכתביו הרואים כעת אור.

בדצמבר 2013 יהונתן החל טיפול פסיכולוגי במסגרת עבודתו כמלווה נפגעי פוסט טראומה מטעם משרד הביטחון. במהלך הטיפול צפו זכרונות של פגיעה מינית. כחלק מתהליך השיקום יהונתן שיתף אותי בדבר הפגיעה וביקש ממני להתלוות אליו ולהתכונן לפגישה עם הפוגע. יהונתן נתן משקל רב לפגישה זו בתהליך ההתמודדות שלו עם גילוי סוד הפגיעה. ביוני 2014 התקיימה הפגישה, יהונתן עימת את הפוגע עם זכרונותיו שצפו כקצף גלים מתוך תהומות ים השכחה, ההדחקה והניתוק. מקולות מים רבים, אדירים, משברי ים, עלתה קריאתו של יהונתן לעזרה לצדק ולהכרה². בספטמבר 2014, יום לפני שמלאו לו 35 שנים, יהונתן הגיש תלונה במשטרה על פגיעה מינית³. בפברואר 2015,

¹ ראו: "יונתן" (עמ' 94), "[דיוקן עצמי]" (עמ' 140), "סדר ההלוויה" (עמ' 166), "[משפחתי היקרה]" (עמ' 168)

² ראו: "[אני לא מפחד]" (עמ' 148), "[והימים ימי אופוריה]" (עמ' 150) שנכתבו ערב הפגישה ולאחריה

³ ראו: "[מה עוד אתה רוצה לספר]" (עמ' 164)

יהנתן קיבל הדעה אוסומסית באמצעות מערכת מנ"ע (מידע לנפגעי עבירה) על כך שתיק החקירה בעניינו נסגר על ידי הפרקליטות וזאת מבלי שנומקה עילת הסגירה כפי הנדרש על פי חוק זכויות נפגעי עבירה.

במרץ 2015 יהנתן חלה והובהל לבית חולים ולאחר יומיים אובחן כחולה בסרטן הכבד (HCC). בשל חומרת המחלה לא הוצע ליהנתן תהליך טיפול והרופאים הערים כי נותר לו חודשים בודדים ספורים⁴. באפריל 2015 יהנתן פנה לפרקליטות לבחור עילת סגירת התיק וטען כי נפלה טעות בניסוח ההודעה במערכת מנ"ע במאי 2015 יהנתן קיבל תשובה כי אכן נפלה טעות בנוסח ההודעה וכי התיק בעניינו נסגר בשל התיישנות. בעקבות הפנייה תוקנה הטעות גם בתיקים אחרים שסבלו מאותה טעות. בחודשים הבאים שהה יהנתן בבית החולים והם טענו אותו בסיוע צוות הוספיס בית. במהלך תקופה זו הוביל יהנתן תהליך פרידה נדר בעצמתו מהמשפחה ומחבריו הרבים. בין המבקרים היו גם אנשים שבאו לשייר עם יהנתן ולעודדו. ביוני 2015, ימים ספורים לפני מותו, יהנתן הגיש ערר על החלטת הפרקליטות לסגור את התיק בעניינו בשל התיישנות. המחוקק העניק לפרקליטות תקופה של 6 חודשים למתן התשובה. המחלה גבתה את חובה לפני כן. את החלטתה הסופית של הפרקליטות לדחות את הערר ולסגור את התיק בשל התיישנות יהנתן לא הספיק לשמוע.

יצירתו של יהנתן, פרי כשרון הכתיבה המיוחד לו, אותו הוא מכנה "מגניו ארץ קדשנו"⁵, הופקדו בידי מחברות מחברות וקריעי דפים ספוגים בריח גראס רפואי, ארזים בארזו קרטון פשוט. הארגו הזה הוא למעשה כל רכושו של יהנתן ונמדה לי שיש דמיון בין ארגו הקרטון הזה לבין ארגו העץ שנמצא בעזבונו של פרננדו פסואר⁶. דמיון שיהנתן היה כפי הנראה מודע אליו. יהנתן ביקש ממני

⁴ ראו: "שהיאיש והסרגריה יפנשו" (עמ' 164) שיהנתן כתב בהם שהתברר כי מחלתו סופנית
⁵ ראו: "תפילה לנשום הרפס" (עמ' 132)
⁶ פרננדו אנטוניו נבירה פסואר (1888-1935) סופר ומשורר פורטוגלי. ספרו "ספר האי נחת" היה הספר

האהוב על יהנתן. ראו: "רנע על שייא בחיים שלך" (עמוד 38)

לפרסם את כתביו באופן שאראה לנכון. במהלך השנים יהנתן דיבר על ספר שכונתו להוציא. ספר כזה לא נמצא בעזבונו ויתכן כי המחברות והפנקסים היו הבסיס לספר שיהנתן תכנן⁷. מדובר בתשע מחברות ופנקסים שנכתבו בין השנים 2002 - 2015, החל משחרורו מצה"ל ועד ימיה לפני פטירתו.

ניגשתי למלאכה כבר בימי השבעה והקפדתי להביא את הכתבים ככתבם ובציון תאריך ומקום כתיבתם. כתב היד עצמו הודפס מול הטקסט המוקלד בניסיון להנכיח את הכותב שאיננו עוד. ואת קולו שנדם. בדפים ובפתקים שיהנתן לא נקב בתאריך או מקום - ציינתי זאת בראש העמוד. הבאתי את הכתבים בסדר כרונולוגי או קרוב לכך לפי סדר הופעתם במחברות. ברוב הדפים אין כותרות. את הכותרות שנתתי לדפים בעצמי - בדרך כלל השורה הראשונה או האחרונה של העמוד - הכנסתי בתוכן העיניים לתוך [סוגריים מרובעות] וציינתי זאת בכוכבית [*] בראש העמוד, כמקובל במקרים אלו.

מאחר ומדובר בטיטות לקחתי לעצמי רשות לתקן שגיאות כתיב מובהקות. את מטבע הלשון המחליף בין שו"י הדיקה לבין קש [קיצור של כאשר] השארתי כפי שיהנתן כתב והגה. הטעות הזו נראית לי מכוונת ונושאת משמעות ומכאן גם שם הספר⁸. מהטעם הזה גם בחרתי שלא לנקד את הטקסט בניגוד למקובל בספרי שירה למעט במקומות בודדים שיהנתן ניקד בעצמו⁹.

⁷ ראו למשל: "מפלטת סקס" (עמ' 120) שנמצא מועתק בשתי מחברות שונות

⁸ ראו למשל: "שהוא יעני' במקום 'כשהוא יעני' בשיר 'תתעלם מהמות'" (עמ' 30), "שהינו צעירים" במקום "כשהינו צעירים" (עמ' 62), "שהיא תפגע בך" במקום "כשהיא תפגע בך" בשיר "ושהיא תפגע בך" when we were young בשיר "ענין בכתב" (עמ' 76), "שחן מדברת... שחן שותקת" במקום "כשהיא" בשיר "חמש חמש אפס חמש" (עמ' 82), "ושהאב יתחליף" במקום "כשהאב יתחליף" בשיר "ההשראה לעלמה" בניגוד ל"כשהוא מניע" באותו שיר (עמ' 90), "שאני וחלל" במקום "כשאני וחלל" תרגום של "המשל" (עמ' 134). מהטעם הזה בחרתי לתרגם את שם הספר כך *Let the despair and tragedy meet* (עמ' 110) וזוגתאמת *As I crawl a cracked and broken path* בשיר "לכלכל יהיה ההסדר שלי" (עמ' 110) וזוגתאמת *משהיהקט נוספות*: "שהירח מוכתם בדם" במקום "כשהירח מוכתם בדם" במקום, בשיר "תנו לטכין להסתובב" (עמ' 114), "ושמעבור תקופה לא קלה" במקום "כשתעבור תקופה לא קלה" במקום בשיר "כיום הואו לחשו Let the despair and tragedy meet

בעוד שניתן היה לתקן ולקרוא *When the despair and tragedy met*

⁹ ראו למשל: "את הדרך שלי" (עמ' 26) - האם יהנתן כתב את זאת (לשון בקשה) ?

חודשים ספורים לפני כתיבת שורות אלו, ביקשתי מחבר לעיין בטיטוס הספר ולהעיר הערות. החבר שעוסק בליווי נוער בסיכון זיהה קווי דמיון בין אחד הנערים שהוא מלווה ובין דמותו של יהונתן. בעקבות הקריאה בטיטוס הספר הוא החליט לפנות לנער. הפנייה הזו הובילה לתהליך שבמחניתי אותו הנער יכול להיות מציל חיים. הפנייה הזו שנולדה בעקבות הקריאה בספר חזיקה בי את החלטה לפרסם את הספר באופן הזה ואת הפוטנציאל החיובי הגלום בכך.

*

חובה נעימה היא לי להודות ליוצרים שנתנו את הסכמתם להשתמש בטקסטים שיהונתן ציטט: לעמיר לב, לאביב דגד' מלהקת אלג'יר, ליוסם מלצר, לימור בן צבי והוצאת בבל על הקטעים מספר האי נחת של פרננדו פסואה, לנדב רוזנבלט על תמונת הכריכה, לעדי צור על ההכוונה בעיצוב, לאבי פרנקל על ההתכתבות מצפון הודו, לארז ברטל על ההתכתבות בטקסט שחילצתי מהפייסבוק של יהונתן. לסמדר וויינשטוק, מחברת הספר "צל עריות" - על העצה וההכוונה המקצועית והאנושית. לרן יהושע מתוכנית 'לתת פה', תוכנית להגברת מוגנות מינית בבתי ספר בציבור הדתי www.latetpe.org.il.

לפרופ' שמחה קוגוט על העצה במקומות שנדרשתי לנקד, לחברים שקראו את כתב היד, העירו והאירו: שרי אלגד, עמיחי בן ארי, אילת בן-נחום, עמי גליק, מנחם וינטר, אלעד חן, שרהלה ודזותן לוי, מירב אריק סולומון, איתן וחנן פלג, אבי רוזנפלד, יהודה רוסנק, סלעית רפפורט ורחלי שכטר. למשפחתי ולמיקה, שותפתי, סלעי ומצודתי לי.

תודה מיוחדת לערן האן ממרכז הסיוע לנפגעי תקיפה מינית בתל אביב על אחרית הדבר החותמת את הספר. לך ערן ולשתיים נוספות שלא אזכיר אותכן בשמכן, תודה שמעבר ליכולתה של המילה הכתובה לבטא.

בכתבים רבים של יהונתן קשה להבדיל בין ציטוטים ובין כתיבה מקורית. הרבה פעמים יהונתן מצטט שיר מהזכרון ומשנה בו מילה או הטייה ובכך נותן לציטוט משמעות חדשה. לעיתים מתקבל הרושם שיהונתן רשם לעצמו ציטוטים מתוך ספרים ושירים של אחרים. במקומות שזיהיתי את מקור הציטוט ציינתי זאת במקומות שראיתי משמעות גם בציטוטים שהובאו במלואם וללא שינוי - צירפתי אותם לקובץ זה¹⁰. והקורא/ת יתשפט.

יהונתן לא השאיר הנחיות כיצד לערוך את הטקסט. בעקבות רמזים שונים שמצאתי בכתביו, אימצתי את המלצתו של פסואה לערוך את כתביו של סוארש, המלצה שלדעתי הולמת גם את תיאור הטקסטים של יהונתן:

"... ספר זה יוכל להיות חלק מאוסף כולל של דברים שהושלכו, ולויות מחסן שפורסם ובו הבלתי-ניתן-לפרסום, וכך הוא ישרוד כדוגמה עצובה. במידה מסוימת זהו מקרה השירים הבלתי גמורים של הליריקן אשר מת בטרם עת, או מכתביו של הסופר הגדול, אך כאן, מה שמקובע לא זו בלבד שהיא נחות, אלא הוא גם שונה, ובהבדל זה נעוצה הסיבה לפרסום, שכן הדברים לא היו מה שהם אלמלא היו בלתי ראויים לפרסום."¹¹

בחרתי במתכוון לא לספר כאן מי היה יהונתן. במקום ביוגרפיה הקדמתי להקדמה זו "ציוני דרך" [במקום קורות חיים]. בחרתי כך משום שניסיתי לערוך ספר של אחי יהונתן ולא ספר על אחי יהונתן. הבחירה שלי להאיר את המקומות שבהם יש ביטוי לפגיעה המינית בכתיבה של יהונתן עשויה לעורר עלי ביקורת. הספר עלול לצבוע את הזכרון של יהונתן בצבעים של הפגיעה המינית. "האם יהונתן היה רק נפגע פגיעה מינית?" - כמובן שלא. בעניין הזה אני סומך על הקוראים והקוראות.

¹⁰ ראו למשל: "עננים שחורים" (עמ' 56), "יונתן" (עמ' 94), "מנגינה יקרה" (עמ' 98), "אל לו לאדם" (עמ' 112).

¹¹ פרננדו פסואה, ספר האי נחת, הוצאת בבל, תרגם לעברית יורם מילר עמוד 13

ללזות אח בתהליך שתיארותי, על שני מישוריו הטראגיים, כל מישור והאתגרים הכרוכים בו, זו חוויה שמניחה לפתחך הרבה חובות. החובה שאני מהרהר בה בעת כתיבת שורות אלו היא השאלה האם ערכתי את הספר באופן שיהונתן היה רצוי. הטסח שנהגים להשמיע החברה קדישא, על אף הסתייגותי ממנו, מהדהד כעת בדאשי: כל מה שעשיתי לכבודו של יהונתן אחי עשיתי.

מקבץ ראשון זה מאפשר הצצה נדירה ובלתי אמצעית לנפשו השסועה והסוערת של יהונתן אחי. אני מניח שימצאו בו עניין בעיקר משפחה וחברים. אני מקווה שגם אנשי חינוך וטיפול יוכלו ללמוד מהספר על תהליך הדחקה, התיק וההתמודדות הפוסט-טראומתית של פגיעה מינית בתוך המשפחה. אני מקווה שהספר יוכל לסייע בתהליכי ליווי, תמיכה ושיקום של נפגעים אחרים בעיקר במקרים של גברים שורדי פגיעה מינית - תחום שהוא מעט מוזנח והמודעות לגביו סעונה שיפור.

מכאן הרעיון לתת מספר לעותקי הספר ולאפשר לרוכשים להשתתף בפרויקט שמטרתו הגברת המודעות. המחיר המומלץ של הספר מגלם עלות של שני עותקים וכך אוכל לחלק את הספר ללא עלות למחנכים מדריכים ומטפלים.

*

בענייני מדובר בספר זכרון - צר לי על אחי יהונתן שלא הספיק להוציא את הספר בעצמו - אבל אם הספר הזה ימצא מקום על מדפי הספרים של מטפלים, מדריכים ומחנכים כנר זכרון צנוע לאחי יהונתן והללו ישתמשו בו כדי לסייע לאחרים - הרי שבאתי על שכרי.

אורי לוי

אז מה עכשיו לאן אני הולך?

נקרע לחתיכות משורר או בדרן

חיי תברה או חיי פרישות

עדיין נסער מהסערה שהתחוללה

הדברים הבטוחים הפכו שבריריים

אם פעם לפני השינה הייתי חולם בהקיץ

מתכנן את הפריצה הגדולה

היום אני לא חושב על כלום

תלוי בהברקה זו או אחרת

שתיקה את החיים שלי

לאי של בסחון שלווה ואהבה

ועכשיו? אפילו על עצמי אני לא סומך

אני רוצה לסלות.

אבל לא יכול.

על פי "מה עכשיו" של אמיר בן דוד מתוך פסיקולוגיה הסרט צומת וולקן
ועל פי "בואי נפרד" של חמי רודג

27-12-01

הוא

הוא אולי אולי אולי אולי

עם אולי - אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי
אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי
אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי
אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי
אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי
אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי
אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי אולי

ללא תאריך, ללא ציון מקום

[0]

יונתן היקר

אוהבים אותך מאוד

בטוחים בצדקת דרכך

אנחנו איתך

יונתן

והמחברת

יו"מ וייקר
 אלנקם מוזק האלז
 אמצע מלכנו צדוק
 אלתא אלתן
 יו"מ
 יונתן היקר

[23]

ללא תאריך, ללא ציון מקום

[0]

יונתן ליון
(נלקח שלל מספריה צבאית...)

נכתב בחור הספר "מה איכפת לציפור" של חונך ליון

[22]

זה היום האחרון של הקיץ

והשאירו אותי לבד בקור...

בלי דלת לחזור אליה

אני יודע, היו לי הרבה רגעים יפים בחיים.

החיים תולפים על פני אנשים רבים

בעודם עושים תוכניות

במשך החיים שלי השארתי חלקים מהלב שלי בכל מיני מקומות.

ועכשיו לא נשאר לי מספיק בשבילי. עצמי.

אבל אני כופה על עצמי חיך,

בידיעה שהאמת שלי

עולה על ביישנותי

אני רוצה לצעוק

אבל הקול שלי

כמו העצב

מסתורי ואפל

2002-1-23

5. בני בניו באגרון יש דגים

לגמגמי אצלי אהב קקולר

בני בניו אהבנו אולי

אני יודע

כיון אי הנוצ, נמצא ידני במימי

הגמגמי מאלוף או סני זאבד כיום

באר זאבד אוקיינוס

במשך בניו שלי באגרון אוקיינוס

בכל מיני מקומות

ואם לא שא או נסוף סגנון שלי

אם אני באגרון או שלי חזק לזיזד

במשך בניו שלי אהבנו אולי

אני יודע, היו לי הרבה רגעים יפים בחיים.

החיים תולפים על פני אנשים רבים

בעודם עושים תוכניות

26-04-2002, אילת

[.]

את הדדך שלי

את הסעות שלי

עגראה שבסוף אפילו היא תנצח

ונסוב לי עם זה

באמת טוב

יש משפחה שהולכת מאחורי תמיד

יש לי חברים שיבואו ויתנו יד

יש אפילו תקוה, תקוה אמיתית - שיהיה טוב

ויהיה טוב

מ כנסך שלי את הסיוע שלי שצנח
בנסך שלי היא חוצה
טוויף עם כר באת אל
ההסרה בשעות האחרונות
ואני געיר - אדוארד זינגר
* א שפילו תקוה - תקוה אמיתית - שיהיה טוב
ויקניו אדק
26-4-2002

האדם... היצור הכי מסתורי על פני כדור הארץ

מסתורין של שאלות פתוחות

מי אנחנו? מאין באנו? לאן אנחנו הולכים?

מאין יודעים אנו מה שאנחנו חושבים שאנחנו יודעים?

למה אנחנו מאמינים במשהו בכלל?

שאלות אין ספור המחפשות מענה

מענה שיעלה את השאלה הבאה

והתשובה הבאה שוב תעלה את השאלה הבאה...

וכך הלאה וכך הלאה

אך בסופו של דבר

האם אין זו אותה שאלה תמיד?

ותמיד גם אותה התשובה?

אנחנו נולדים, נוצרים, חיים, אוכלים,

משחקים, חושבים, חולים, זאת עובדה

השאר זו רק תאוריה.

היה... הכינוי היי שמעתי מן סוף נתי

הגוף

אסתורין של שאלות פתוחות...

מי אנחנו? מאין באנו? לאן אנחנו הולכים?

מאין יודעים אנו מה שאנחנו חושבים שאנחנו יודעים?

למה אנחנו מאמינים במשהו בכלל?

שאלות אין ספור המחפשות מענה

מענה שיעלה את השאלה הבאה

והתשובה הבאה שוב תעלה את השאלה הבאה...

וכך הלאה וכך הלאה

אך בסופו של דבר

האם אין זו אותה שאלה תמיד?

ותמיד גם אותה התשובה?

אנחנו נולדים, נוצרים, חיים, אוכלים,

משחקים, חושבים, חולים, זאת עובדה

השאר זו רק תאוריה.

תתעלם מהמזות

הוא לא שווה את כל האנרגיה העצובה הכיפית הזו

שהוא יביע הוא יביע. הוא יביע.

ותפסיק לבכות על האהבה הזאת שאתה כל כך רוצה וצריך

היא קיימת רק במקומות מסויימים

בזמנים מאוד נתונים

מביע לך שהיא תביע

אני יודע שמגיע לך.

אבל תדע לך שמה שאתה רואה אצל אחרים

זה לא בהכרח מה שזה באמת

כמעט כולם הולכים לישון ביחד

אבל בעצם הם ישנים לבד

אפילו יותר לבד ממך.

לך לפחות יש אותך...

7-7-02

תמיד אמרתי - היה לי שני אחים בארבעת האנשים
 הנכונים הלו - אהיה יותר הוא יותר הוא יותר.
 ובסוף אבנתי לו נאגרה הכסף שאתה בא לך
 רוצה ולדעת - היה קודם רק דיקוולוק מסתובב כמנהג
 האלף נעשה - נשים אן אלה קראו - אן יוצר
 אצלו אן - אלה יצר אן - אלה אלה הוציא אן
 יוצר כי אן קבעת אן - אן אן אן אן אן
 אן אן אן אן אן אן אן אן אן אן אן אן אן
 אן אן אן אן אן אן אן אן אן אן אן אן אן אן אן

משורר - לוקח את המצב הכי ירוד בחיים ועושה מזה שיא של אומנות

המכתב הכי קשות בחיים קוטפות את כל האוסקרים.

ק, יש אנשים שאוכלים אותה.

יש אנשים שמצינים את זה לאנשים שיושבים להם בקצה הכי בטוח של

הסוף הכי מתוק של כל הסיפורים - ונותנים לזה ציון.

יושבים ומסתכלים איך אנשים אוכלים אותה.

ונותנים לזה ציון. משחק מעולה. תסריט בינוני...

משורר - לפעמים זה כל אלה ביחד.

גם אוכל אותה - חזק, גם עושה מזה שיר.

גם יושב ומסתכל על עצמו - איך הוא אוכל אותה.

ונותן לזה ציון. לא רע אלכסנדר - שיחיקת אותה פן ...

שיחיקת אותה, ואכלת אותה, ירשת וגם רצחת ולהפך

סבלת, כתבת, אהבת ...

משורר - אף פעם לא בוגד באהבתו בעצמותו

או שנאתו העצמית - עם אף אחד או שום דבר

7-7-02

השורה - זיהית את המלצר הכי ירוד לחייך
והוא עשה שיהיה לו מלצר
ההבדל בין קולטן בחייך לקולטן אחר הוא
ההבדל...

בן - יש אנשים שאוכלים אותה. יש אנשים
אנשים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
הכי טוב של הכל הכי מתוק של הכל
הכי טוב - ונותנים לזה ציון.

יש אנשים ויש אנשים אחרים אחרים אחרים אחרים
אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

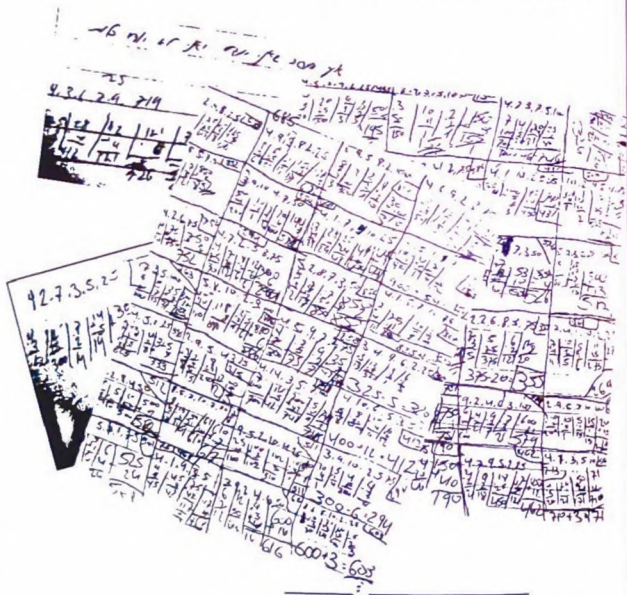
אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים

ללא תאריך, ללא ציון מקום

[.]

אני חושב שאני יודע ואני לא יודע כלום

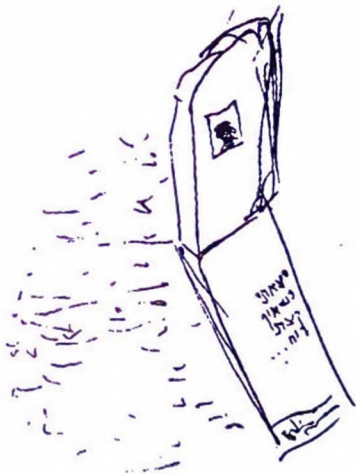
בין הדפים והמחברות של יהונתן נמצאו פדים רבים עם חישובים כגון אלו, ראו:
[לחיצת כשלוש בשלושה ובכסותן] (עמ' 164), [קצת קשה לי לדבר איתך] (עמ' 166),
"חמש חמש אפס חמש" (עמ' 162).

[35]

[07-2002], ללא ציון מקום

[.]

יאתי לשאוף קצת רוח

על פי "תקציר שירי החורף הבאי" של מאיר אריאל

[34]

10-03-2003, ללא ציון מקום

פגישה לילית

- לילה טוב, אני קובי מיזן והאורח שלי הלילה הוא יונתן לוי, לילה טוב יונתן

- לילה טוב

- בדרך כלל שאני מציג את האורח שלי אני גם מגדיר אותו פוליטיקאי, שחקן,

סופר וכו' איתר העניין הזה קצת קשה

- ק

- איך היית רוצה שנגדיר אותך

- איך הייתי רוצה? אולי סופר אולי בטלן לא יודע זה אינדיבידואלי לאותו פרק

זמן, אני משתנה כל הזמן, לא מוגדר

- זה רע?

- רע מאוד

- אתה עושה משהו בעניין, בודק, מתייעץ?

- אני מרגיש כמו אצל פסיכולוג ... לא לא, אני עובד על זה

- טוב אני מרגיש אי נחת אצלך, נעבור לנושא הבא, אתה בן 23 מתגחל, דתי

לשעבר, מה מרגיש בך אדם במצבך? תמיד סיקרנו אותי אנשים שעושים שינויים

- אתה מתכוון מבחינה דתית? אני לא נותן לזה משקל חשוב לחיים שלי,

ל"שינוי" הזה כן אולי זה מתחבר לחלק מן הזיוף שהיה כל הזמן (להיות חילוני

בחברה דתית ולשחק כדתי) אבל לא יותר מזה, ודרך אגב זה לא היה כל כך

קשה, הפסדתי הרבה דברים אבל גם הרווחתי המון

- מה למשל?

- מוסריות יותר גבוהה, ערכי משפחה יותר טובים

- אני רגע עצר אותך, נצא לפרסומות עוד דקה נשוב ...

10-03-03

שבת אפר

- ואם אני מן הריבוי איתן רוצה א' בלילה עם יונתן לוי זה עדיין

דווקא טוב
- בוקר טוב, אני רוצה את המילים של א' זה עדיין עדיין טוב
והוא יבין עיניו הריבוי עם קצת קטן

- ק

- איך היית רוצה שנגדיר אותך

- איך הייתי רוצה? אולי סופר אולי בטלן לא יודע זה אינדיבידואלי לאותו פרק
זמן, אני משתנה כל הזמן, לא מוגדר

- זה רע?

- רע מאוד

- אתה עושה משהו בעניין, בודק, מתייעץ?

- אני מרגיש כמו אצל פסיכולוג ... לא לא, אני עובד על זה

- טוב אני מרגיש אי נחת אצלך, נעבור לנושא הבא, אתה בן 23 מתגחל, דתי
לשעבר, מה מרגיש בך אדם במצבך? תמיד סיקרנו אותי אנשים שעושים שינויים

- אתה מתכוון מבחינה דתית? אני לא נותן לזה משקל חשוב לחיים שלי,
ל"שינוי" הזה כן אולי זה מתחבר לחלק מן הזיוף שהיה כל הזמן (להיות חילוני

בחברה דתית ולשחק כדתי) אבל לא יותר מזה, ודרך אגב זה לא היה כל כך
קשה, הפסדתי הרבה דברים אבל גם הרווחתי המון

- מה למשל?
- מוסריות יותר גבוהה, ערכי משפחה יותר טובים

- אני רגע עצר אותך, נצא לפרסומות עוד דקה נשוב ...

- מה הסרט האהב עליך ?
- נערה בהפרעה, סרינספוטנינג
- ספר
- ספר האי נחת של פרננדו פסואה
- שיר
- לעיתים
- חלום
- לאהוב ולהתאהב ביחד
- רגע השיא בחיים שלך ?
- החיובי?
- ק
- עד לא היה

ראו: "האסתטיקה של אובדן הדחף" (עמ' 103). "לא הייתי השחקן אלא תנועתו" (עמ' 106)
 [אל לו לאדם] (עמ' 112)

03.11.03

ע ברם הכרתי אליך - נחמתי קצת, סרינספוטנינג
 סרינספוטנינג - מה נהגתי לכתוב
 סרינספוטנינג - מה נהגתי לכתוב
 סרינספוטנינג - מה נהגתי לכתוב
 סרינספוטנינג - מה נהגתי לכתוב

09-04-2004, לילא ציון מקום

כאחד שידוע משהו על חרדות ודכאון

אני יודע שלפעמים חייב האדם להתמודד עם הסבל שלו

ולתת לכאב לעשות את שלו

כמי שעבר טיפול פסיכולוגי או שניים בחיי

אני יודע שעל כל פסיכולוג טוב יש מאה שרלטנים

אני עדיין מחכה לאחד שייתן לי מצפן ומפה.

וכיום אני יודע שבלי סבל אין עונג

מספלים לעולם לא ירפאו אותי כמו ידידות ואהבת אמת שגם לה אני מחכה

לתרופות האנטי דיכאוניות החדשות שלי יהיו שמות של חברים

שאולי יבואו יום אחד לחלץ אותי מהאיגלו הקפוא שלי

וביחד לשעמם את הדכאון ולתת לו ללכת

ואולי זאת תהיה המלחמה שלי במועקת הקיום האנושי

יש בי גכונות לכאוב ואולי לנצח

"בלי אובדן ואכל אין סליחה ואין מחילה" (אודן)

ראו: "שתי ברירות" (עמ' 122)

9-4-04

לילא

אני יודע שלפעמים חייב האדם להתמודד עם הסבל שלו ולתת לכאב לעשות את שלו כמי שעבר טיפול פסיכולוגי או שניים בחיי אני יודע שעל כל פסיכולוג טוב יש מאה שרלטנים אני עדיין מחכה לאחד שייתן לי מצפן ומפה. וכיום אני יודע שבלי סבל אין עונג מספלים לעולם לא ירפאו אותי כמו ידידות ואהבת אמת שגם לה אני מחכה לתרופות האנטי דיכאוניות החדשות שלי יהיו שמות של חברים שאולי יבואו יום אחד לחלץ אותי מהאיגלו הקפוא שלי וביחד לשעמם את הדכאון ולתת לו ללכת ואולי זאת תהיה המלחמה שלי במועקת הקיום האנושי יש בי גכונות לכאוב ואולי לנצח "בלי אובדן ואכל אין סליחה ואין מחילה" (אודן)

התאוריה שלי על הספרות הכללית היא כזו:

ככול שהספר / סופר גבוה יותר ברשימת רבי המכר,

ככה המכנה המשותף נמוך יותר

כדי שיותר אנשים יוכלו להגיד קראנו והבנו ...

ומה הספר הנמכר ביותר בכל הזמנים ??

התנן.

אגודת 6000 נחשבת לניכאליה היא נכח דבא אסטא/אצו
 וזו משנה זהו נחשב, נחש נחשב נחשב נחשב נחשב נחשב
 אלה שלו אצו נחשב נחשב .. אצו נחשב נחשב נחשב נחשב
 יעקב

23-08-2004, תל אביב

[.]

משאין לך מה לכתוב פשוט תכתוב אולי תמצא את עצמך בין השורות.
תלחץ על כל הכפתורים אולי הדלת שלך תפתח בסוף. רק אל תשים פה

עונ

ותשאר פה לנצח - יונתן לך לישון

25-12-2004, ספיר

[.]

הדת היא אופיום להמונים (קרל מרקס)

האופיום הוא דת לאומנים (י. לוי)

יונתן לך לישון: על פי "יונתן סע הביתה" של יהונתן גפן

[44]

ב א

23-8-04

המון... אני אומר... מסע פשוט אל משה... יונתן לך לישון...
המון... אני אומר... מסע פשוט אל משה... יונתן לך לישון...
המון... אני אומר... מסע פשוט אל משה... יונתן לך לישון...

100

25-10-04

המון... אני אומר... מסע פשוט אל משה... יונתן לך לישון...
המון... אני אומר... מסע פשוט אל משה... יונתן לך לישון...

[45]

תודה לכם

מאזיני היקרים

מיד לאחר החדשות

בחזרה לעתיד.

סע לאס. היו אוהבים

ורגועים היכן שאתם

לילה טוב

קלני אבי
 האלני גזני
 הני לאו רמני
 הנמני אסני
 הני אסני רמני
 הני אסני רמני
 הני אסני רמני
 הני אסני רמני

ראו: "להרגיש חצויים בכריזמות" (עמ' 74)

ואת נשמה טהורה שלי...

בכל פעם אני מופתע מחדש

עד כמה הייתי צריך

לסלק אותך מקרבי.

אין נתתי לעלובת נפש שכמוך

לתעתע בי לאובדן חושים.

אך לא הצלחתי

וכשלתני פעם אחר פעם

אל מול התשוקה העזה אליך.

אני שונא ומתעב אותך

וכל כך אוהב ורוצה אותך

אני לא אבוא אליך יותר

נשבעתי בחיי

ואני נשמי סמיכה על...
 אכן את המובן...
 המכיל...
 אני לא ציני עליך...

רק שתעבור תקופה לא קצרה

אוכל להתגבר על הסערה הכבירה שפקדה אותי

ובאחד שאוהב לתת לכאב לעשות את שלו

אני מתכנן לנצל את המומנטום

ולשדרג את הדינמיקה החברתית בחי"

מתקדם מיום ליום...

לו יכולתי להחזיר את הגלגל אחורה

ולאהוב את מי שכבר שכחתי איך לשנוא

לחזור ולחיות

28-11-04

אני מרגיש...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

ראו: "החודש היה חודש קשה, אהל?" (עמ' 144), "להחזיר את הגלגל אחורה" (עמ' 156).

החיים מונחים על כף המאזניים

בבוקר בערב

בערות בשינה

באושר ובעצב

בבדידות ובחברה

אוי אוי אוי

כמה חרדות

כמה כאב

כמה בלבול

כמה תה עם שיבא זה דבר מגעיל

למה אתה יושב ?

אתה חוסם לי את כל הנקודה האסטרטגית על רותי

(לי כל גל נושא מזכרת...)

על פי 'רוחני' של חיים חפר בביצוע אריק איינשטיין

אצטני - גמי - נקמה - אלה המאזניים - קצת סקר... קצת
 בטהו בולט וקצת קצ'קצ' וממכר
 אה מה שאתה עושה עמוך כמה ככה כמה שאתה עושה
 זה כמה שאתה עושה, אה מה שאתה עושה, אה מה שאתה עושה
 בנקודה האסטרטגית של רותי: (אולי זה עשוי להיות...)

אם לנחם את נשמת

תמיד תהי איתי

אולי זו סתם מניפולציה, ואולי לא

היא צריכה קפה. את צריכה קפה?! כולנו.

שיהיה בהצלחה לכל עם ישראל.

אני מרוקן. עם ישראל לא מעניין אותי. נכון לעכשיו

נכון לעכשיו מרוב שאני מוצף ברגשות

אני לא מרגיש כלום, כלום

כלום לא קורה בחיים שלי זה 25 שנה בעצם

נעשה קר. קר בחוץ. קר בפנים. קר בערות. קר בשינה. קר בטשטוש. קר בברוך

הדעה של בני-האדם עלי נעה בין הערכה גדולה לבוז מוחלט

כמו גם הערכה של עצמי כלפי שנעה בין ייאוש לתקווה.

לאהבה מגלומנית או לשנאה חשאית

על פי "גלגל החיים", שיר הפתיחה של הסרט "מלך האריות", מילים טים רייס, לחן אלטון ג'ון.
תרגום לעברית שפרירה זכאי.

אם לנחם את נשמת
תמיד תהי איתי
אולי זו סתם מניפולציה, ואולי לא
היא צריכה קפה. את צריכה קפה?! כולנו.
שיהיה בהצלחה לכל עם ישראל.
אני מרוקן. עם ישראל לא מעניין אותי. נכון לעכשיו
נכון לעכשיו מרוב שאני מוצף ברגשות
אני לא מרגיש כלום, כלום
כלום לא קורה בחיים שלי זה 25 שנה בעצם
נעשה קר. קר בחוץ. קר בפנים. קר בערות. קר בשינה. קר בטשטוש. קר בברוך
הדעה של בני-האדם עלי נעה בין הערכה גדולה לבוז מוחלט
כמו גם הערכה של עצמי כלפי שנעה בין ייאוש לתקווה.
לאהבה מגלומנית או לשנאה חשאית

גב"ל חנה - אגודת אבות - אגודת אמהות - קדש ונסתק
 אגודת אבות - אגודת אמהות - אגודת אבות - אגודת אמהות - אגודת אבות - אגודת אמהות
 אגודת אבות - אגודת אמהות - אגודת אבות - אגודת אמהות - אגודת אבות - אגודת אמהות

התמונות מהופעת עמיר לב בחדרו של יהונתן בבית ההורים בתאריך 14-04-2015

ללא תאריך, ללא ציון מקום

עגנים שחורים

תראי עגנים שחורים

עגנים שחורים

בואי נסתלק

מקום חדש

נרגיש זרים

בבוקר נקום מוקדם

נלך ברגל

בלי ילדים

על פי "עגנים שחורים" של עמיר לב. במקור נכתב: "עם הילדים"

5/10

בא סיוע - חלקי און. שגא. חוז האום
שקופים - האום. כל האום, און אג.
הצבר האצל החום חוז אקט' אדני אום אום
אום חיי אום אום קצום. גום אום אום
היום אום אום אום.

ללא תאריך, ללא ציון מקום

[-]

מפוז צ'קים

מפגר צ'קים

מתפגר צ'קים

05-01-2005, ללא ציון מקום

היסוסים

ככל שהשנים תולפות

אני מבין שהאושר הוא רגעים שחולפים

האושר, שלא כמו האהבה

אינו מצב.

הצרה הגדולה בחיים היא שאנחנו מבינים אותם אחרת

אבל חיים אותם קדימה.

המדול שאחרי המוות הראשון

אין מוות אחר

היסוסים: על פי סרן קירקור

מכיוון שילדותי בוזבזה על נסיונות אין סופיים לרצות את אמי האהובה

ובגרותי בוזבזה על הגנת המולדת והגנת הדכאון

אני יודע שאני חייב לעשות זאת - לחיות.

אם לא אחיה עכשיו לא אחיה לעולם.

אין לי יותר זמן לבזבז על חלומות של אחרים.

החלומות שלי חיכו מספיק.

ולגבי הטרגדיה הכפולה שפגעה בי

בדיוק אני הגעתי לשלב שבו

אני רוצה לחיות איתה בשלום

מכיוון שאני בוזבז על נסיונות אין סופיים לרצות
את אמי האהובה ובגרותי בוזבז על הגנת המולדת והגנת הדכאון
אני יודע שאני חייב לעשות זאת - לחיות. אם לא אחיה עכשיו לא אחיה לעולם.
אין לי יותר זמן לבזבז על חלומות של אחרים. החלומות שלי חיכו מספיק.
ולגבי הטרגדיה הכפולה שפגעה בי בדיוק אני הגעתי לשלב שבו
אני רוצה לחיות איתה בשלום.

[ינואר 2005], ללא ציון מקום

[*]

גברים אף פעם לא יודו בזה.

אבל לפעמים אדם מסויים חושב

שאם יישן לילה אחד עם אהובתו של אדם מסויים אחר.

יידבק בו משהו

מאישיותו וכישוריו של האדם האחר.

21-01-2005, ניר עם

[*]

ערב שבת, פינק פלויד, כוס תה דלקת ראות ?

לבד. לא בדידות לא עצבות לא אהבה נכזבת. לבד.

זוכר שהיינו צעירים ? שמים כחולים מכאב ?

הגוף שלי צמרמרות צמרמרות. קר לי

החורף בעיצומו ואין לי מקום בטוח לחזור אליו להתחמם בחיקו

או מישהי

ערב שבת: על פי "Shine on you crazy diamond" של פינק פלויד

[62]

הסרת אל פסח זה כמו כבד. את אהבת אדם
חושב אתה יתן אדם אדם זה חושב את אהבת האלוהים
אני חושב את האלוהים חושב את האהבה
בשבת.

21-1-05

הוא אדם, כמו כל אדם, הוא יתן את האהבה
אלוהים הוא אדם, הוא יתן את האהבה.
הוא אדם, הוא יתן את האהבה.
הוא אדם, הוא יתן את האהבה.
הוא אדם, הוא יתן את האהבה.
הוא אדם, הוא יתן את האהבה.

[63]

קצת קשה לי לדבר איתך

בכדי להשתחרר אני צריך לתת לך להכנס לחדר המיטות של התודעה שלי.

ואני בכלל לא מכיר אותך

אני לא יודע לאיפה את הולכת שאת יוצאת מכאן ?

אני אפילו לא יודע אם בסוף השביל שיוצא מכאן את פונה מימינה או שמאלה ?

האם מחכה לך גבר בבית ?

או אולי ילד או שניים

או אם חשבת פעם על טיפול ליישור שיניים ?

קצת קשה לי לדבר איתך
 בכדי להשתחרר אני צריך לתת לך להכנס לחדר המיטות של התודעה שלי.
 ואני בכלל לא מכיר אותך
 אני לא יודע לאיפה את הולכת שאת יוצאת מכאן ?
 אני אפילו לא יודע אם בסוף השביל שיוצא מכאן את פונה מימינה או שמאלה ?
 האם מחכה לך גבר בבית ?
 או אולי ילד או שניים
 או אם חשבת פעם על טיפול ליישור שיניים ?

נגני לי מכונה מסריחה ... תנגני לי.

תעוף לי מהתודעה ? פסיכופט

אין לך עניין בכאב שגרמת לי

לך ממני בן אדם קטן

בואי אלי שונאת נפשי

בואי אלי, אני על ארבע

בואי בשלום וצאי במלחמה.

זרעת רוח וקצרת סופה ...

אלי אלי תגמור מעלי

"החול והים רשרוש של המים

ברק השמים תפילת האדם"

Do you think you can tell ?

אניני יי טאני טוויי ... קעני יי : (השן א מיינעזי כסניט)
 או יק עקן הנהג יאניט אן טבני אן אד קק
 בויי אטי טניגט קטיי בויי אטי אן אן אטי אן אטי
 בויי אטי וטיי טלטיי זרטיי רויט קטיי טטיי
 יי אטי אטי טטיי טטיי טטיי טטיי טטיי טטיי
 זרטיי טטיי טטיי טטיי טטיי טטיי טטיי
 so you think you can tell ?

המשך ל "קצת קשה לי לדבר איתך" (נמ' 66)
 על פי "הליכה לקיסריה" של חנה סנש ו "wish you were here" של פינק פלויד

02-02-2005, תל אביב - עיר בלי שמים

[0]

תעמיסו חברה תאכלו,

תשמינו מנחת.

תראו אותי גווע ברעב

מתמוסס בחיים האפסיים שלי

אני לא רוצה לחפור בהיסטוריה המזויעה שלי

בואו ניצור תהליך שיהיה איטי ככל שתרוצו

רק שנתקדם

ללא תאריך, ללא ציון מקום

[0]

"אם יש דברים שאתה לא יכול לבטא אותם מוטב שתשתוק אותם"

אני לא רוצה לחפור בהיסטוריה המזויעה שלי
בואו ניצור תהליך שיהיה איטי ככל שתרוצו
רק שנתקדם

אני לא רוצה לחפור בהיסטוריה המזויעה שלי

הגוף שלי מרוסק וכואב מיותר מידי מיגרנות, אספירין וכדורי שינה

אני שרוי בדיכאון קליני

והתהליך הכימי ביחד עם הסערה שמסרבת לשכוח

הותיח אותי מבולבל, חסום כתיבתית, מושפל ומפקפק בגבריות שלי

ברגעים אלו הבדידות מקבלת עוצמה נוראית

של כאב חד ועצוב

העצבות מגיעה בסוף התהליך

עכשיו היא כאן

אני צריך שיום אחד יקרה ויהיה לי את הכח

לשבת ולכתוב בלי הפסקה מאור ראשון עד אור אחרון

לעלות על הכתב ולהאלם לשרח חדש נקי ממחויבות

ומכאב

5-2-05

קרני שומרון

הייתי כל כך מרוסק וכואב מיותר מידי מיגרנות, אספירין
וכדורי שינה. אני שרוי בדיכאון קליני. התהליך הכימי
ביחד עם הסערה שמסרבת לשכוח הותיח אותי מבולבל,
חסום כתיבתית, מושפל ומפקפק בגבריות שלי.

ברגעים אלו הבדידות מקבלת עוצמה נוראית של כאב חד
ועצוב. העצבות מגיעה בסוף התהליך עכשיו היא כאן.

אני צריך שיום אחד יקרה ויהיה לי את הכח לשבת ולכתוב
בלי הפסקה מאור ראשון עד אור אחרון לעלות על הכתב ולהאלם
לשרח חדש נקי ממחויבות ומכאב.

תל אביב
 22-02-05
 הוראת שיעור
 תאריך: 22-02-05
 שם: [מחוקק]
 נושא: [מחוקק]
 מטרה: [מחוקק]
 מטרות: [מחוקק]
 תוכן: [מחוקק]
 סיכום: [מחוקק]
 הערה: [מחוקק]

והעיר עיר של סתיו. אני לא חוזר אלייך.
 איך שהשמש מפציעה כולנו יוצאים החוצה.
 להרגיש בטוח בחברתם של אנשים.
 להרגיש חצויים בבדידותנו.
 זה סוף גם התחלה. לראות את הכאב להסתכל לו טוב טוב בעיניים
 ולהמשיך לנשום עד שיתפורר לפרורים אבקנים.
 ועכשיו לך תבחר לך דרך חיים ... ההיסוס הוא הדרך
 כשאתה חצוי יש לך שתי השקפות עולם.
 היועצים הדגולים אומרים לי שבסוף התלבטות השחרור יותר משחרר
 ואמיתי.
 ואני עוד לא פגשתי אותו.
 את האדם החצוי שהשתחרר
 היכוננו לביאת המשיח ?

דאו הרישום לצד השיר "[תודה לכם מאזיני היקרים]" (עמ' 47), על פי "לראות את הכאב" של
 יוסי גיספן בביצוע שרית חדר וע"פ "עיר של קיץ" של מיכה שיטרית בביצוע ברי סחרוף

23-02-2005, ללא ציון מקום

אמונה ודת קשורים אלי אך ורק בתרבות.
 ההבחנה בין תרבות לדת היא גם קצרה וגם עמוקה.
 אבל היהדות או הדת היהודית או התרבות היהודית
 היא חלק בלתי נפרד מהערכים שלי. מהחשיבה שלי
 אולי - אני מקווה - אפילו מההתנהגות שלי

23-2-05
 אהבה גור - קשה - אל אן און בעקב.
 בהנחתי בין מיני אה - קנה אן און
 אל מיני אן און און און און און און
 היה חלק שלי ענין מיני און און און און
 און און און און און און און און און

26-02-2005, תל אביב עיר בלי סתו

היא לא היתה הכי יפה בעולם בטח שלא הכי חכמה
 היא לא היתה טובת לב או מיוחדת ביחס לשאר הנשים
 לא נחמדה, לא חיינית, לא מוכשרת, לא אצילית, לא אמיתית.
 אבל כנראה שזה כל העניין באהבה. שהיא לא תלויה בך
 תרצה או לא תרצה שהיא תפגע בך - היא תפגע בך
 וזו גם השאלה הגדולה - האם לעולם לא אמצא את האהבה הטובה לי?

וכל התאהבות תקפול בתוכה עצב וכאב ?

26-2-05
 אן און - און אן און

היה אן און און און און און און און און
 היה אן און און און און און און און און
 אן און און און און און און און און
 אן און און און און און און און און
 אן און און און און און און און און
 אן און און און און און און און און
 אן און און און און און און און און

צהרי שבת.

האביב מחייך בערמה,

פייטלס יודע איפה אלוהים עושה את החלטורה שלו ...

עכשיו זה הזמן של המשפחתיות

זוגות צעירים

ילדים לבושים מוקפד

ורק אני עסוק בזוגיות משפחתית עם עצמי

בואו נלך לאכול

ממ שבת. כנ"ל מן המזל. ל פיטלס יודע איפה אלוהים עושה
את החלטורה שלו ... פייטלס יודע איפה אלוהים עושה את החלטורה שלו ...
עכשיו זה הזמן של המשפחתיות זוגות צעירים ילדים לבושים מוקפד
ורק אני עסוק בזוגיות משפחתית עם עצמי בואו נלך לאכול

כל הבהמה התל איבית חולפת לי מול העיניים

בחולצות סריקו שחורות (גברים)

בנפיות שחורות (נשים)

ובנעלים ובמכנסים שחורות (יוניסקס)

המרחק בין איך שבני האדם נראים בעיני עצמם

ואיך שהם נראים בעיני הכלל

הוא בערך המרחק בין איך שאותו בן אדם אוהב את עצמו

ואיך שבני האדם אוהבים אותו (שמים וארץ)

אני החלטתי שאני מביט כבחון

ולא נותן אפילו רמז דק

בכדי שיראו ויבחנו אותי

זהו יהיה מנגנון ההגנה שלי בפני הכיעור הפנימי והחיצוני שלי

ומכאן הנטייה ההרסנית לבדידות ולהתבודדות

1-3-05

א. א. א.

כל הבהמה התל איבית חולפת לי מול העיניים

בחולצות סריקו שחורות (גברים)

בנפיות שחורות (נשים)

ובנעלים ובמכנסים שחורות (יוניסקס)

המרחק בין איך שבני האדם נראים בעיני עצמם

ואיך שהם נראים בעיני הכלל

הוא בערך המרחק בין איך שאותו בן אדם אוהב את עצמו

ואיך שבני האדם אוהבים אותו (שמים וארץ)

אני החלטתי שאני מביט כבחון

ולא נותן אפילו רמז דק

בכדי שיראו ויבחנו אותי

זהו יהיה מנגנון ההגנה שלי בפני הכיעור הפנימי והחיצוני שלי

ומכאן הנטייה ההרסנית לבדידות ולהתבודדות

נשים יפות עד שמדברות

איך אני קובע בהחלטיות ?

תקרא את הספרים שהן מדברות עליהן בלהט אין סופי ותבין

ק, נשים עושות לי טוב שהן שותקות.

ושמדברות משאירות אותי אומלל בדרך כלל

וגם קרוע לחתיכות

5-5-05 936

3	9	4	8	1	7	5
4	4	9	3	6	3	300
3	3	3	6	3	3	30
3	3	3	6	3	3	30

איש חמש חמש אפס חמש
 נשים יפות עד שמדברות
 איך אני קובע בהחלטיות ?
 תקרא את הספרים שהן מדברות עליהן בלהט אין סופי ותבין
 ק, נשים עושות לי טוב שהן שותקות.
 ושמדברות משאירות אותי אומלל בדרך כלל
 וגם קרוע לחתיכות

אחרי משחק שח עם ולטר. הבחור הגרמני החביב.

אם רק הייתי יודע שסבא שלו היה קצין בכיר באס. אס. לפני המשחק ולא

אחריו הייתי אוסף את כל משאבי אנרגיית המח שלי

בכדי לכסח לו את הצורה

אם לא בשבילי אז בשביל סבתא לאה

או ששת המלונים

או בשביל הזכרון האלים שנשאר מגיל 17 בפולין.

והבן אדם עוד מתלונן שבגלל חטאי ההיסטוריה של הדור הקודם יש הגירת

זרים אדירה לגרמניה ושכל בן אדם שני ברחובות ברלין הוא טורקי או כל

מוסלמי אחר.

אבל גם תיקו זו תוצאה יפה מול שחקן בסדר גודל כזה.

לראשונה בחיי אני מאוכזב מחוסר שלמות

תמיד מתיקן את ה...
 ואלו הכותב הרגלי החיובי
 לא יין הייתי יודע שסבא שלו היה קצין בכיר באס. אס. לפני המשחק ולא
 אחריו הייתי אוסף את כל משאבי אנרגיית המח שלי בכדי לכסח לו את הצורה
 אם לא בשבילי אז בשביל סבתא לאה או ששת המלונים או הזכרון האלים שנשאר מגיל 17 בפולין.
 והבן אדם עוד מתלונן שבגלל חטאי ההיסטוריה של הדור הקודם יש הגירת זרים אדירה לגרמניה ושכל בן אדם שני ברחובות ברלין הוא טורקי או כל מוסלמי אחר.
 אבל גם תיקו זו תוצאה יפה מול שחקן בסדר גודל כזה. לראשונה בחיי אני מאוכזב מחוסר שלמות

12-05-2005, קינור

[*]

כל כך שקט. קר ויפה פה

נסעתי בני"פ עם בחורה הולנדית - חובבת ישראל

זוג יפנים - חובבי מצלמות

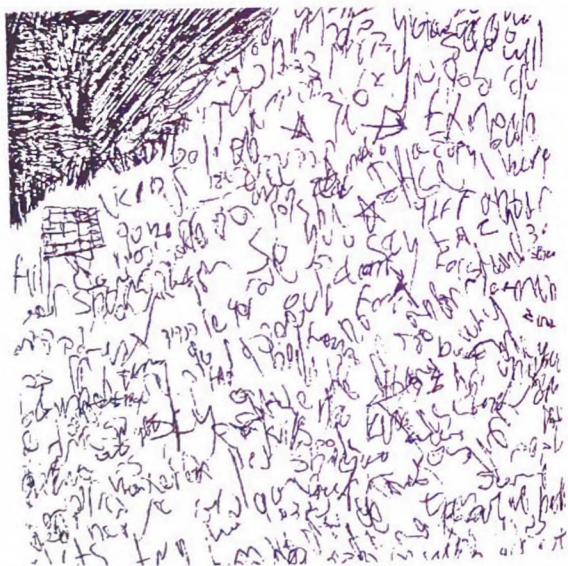
ונהג הודי - חובב מהירות מופרזת

בעיקר בסיבובים

12-5-

יפנים

אין טקס יקר ויפה זה
יעבר ישראל. צילם יפנים וזוגי
בדקר סימבליה. יפנים וזוגי
אין טקס יקר ויפה זה
יעבר ישראל. צילם יפנים וזוגי
בדקר סימבליה. יפנים וזוגי

אהלן אבי יבן אדם מה ענינים ?
 אבנט דה גויש פיפל סאפרד אינף !?
 אני בצפון הודו באזור מלא כפרים יפייפים שנקרא פרבאטי
 אני עושה חיים ומזיין את הילדים ההודים בקריקט (המשחק הרשמי פה)
 הכרתי פה בחורה יפנית נחמדה ואנחנו מטיילים ביחד
 קוראים לה סים ואני קורא לה סימה שטרייכר
 אמה שלי אמרה לי שישאל סגר את המכולת אז אירגנתי כמה חברים
 קנינו אוכל ישן ועשינו למכולת טקס פוג'ה (טקס זיכרון הודי)
 הזכרנו את פועלם של ישראל ופלורה למען הישוב
 אני מקוה שהיתה לך חוויה מועילה בפולין
 יאללה יאבי שמור על עצמך
 ד"ש לחבורת ניוב
 מעאלש, יונתן

התמונה צולמה על ידי סים בצפון הודו

אל תדברו איתי על השקט שאחרי הסערה

כשהוא מגיע הוא מגיע

ושהכאב יחלוף תשאר איתי תמונה

את והחבר שמכר נשמתו לשטן

לא שאת שטן, בעצם את ק

אלא שהשטן במקרה שלנו

הוא הגוף שלנו

הקנאה, הצרכים

התקווה שהוא יקדש את חיינו במקום

שאנחנו נקדש אותו

20-5-05

ההשראה נעלמה - אל תדברו איתי על השקט שאחרי הסערה
 כשהוא מגיע הוא מגיע
 ושהכאב יחלוף תשאר איתי תמונה
 את והחבר שמכר נשמתו לשטן
 לא שאת שטן, בעצם את ק
 אלא שהשטן במקרה שלנו
 הוא הגוף שלנו
 הקנאה, הצרכים
 התקווה שהוא יקדש את חיינו במקום
 שאנחנו נקדש אותו

באזני כדור - צמיח הירוק
 אך זה יואני אזליו אג הנשג
 הייחוד אי פעם יאהבה...
 יואני אלכר חז האיה
 הייתה שפורה חז כיוונת
 שכבלה אנה אזוסה
 היא זה ידעה טאלאס אנה
 חבל כיוון
 אלה מ' היא היחג כ? אה' הין
 הם ?
 גיק נדי ההסבר של משהו
 אנה שוכח מה קאלא אנה
 ומג היו החלומות שלי.

בלעתי כדורים לשיפור הרוח
 אך לא יכולתי לעצור את הכאב
 הייתה לי פעם אהבה -
 יכולתי ללכת על המים
 הייתה שרשרת חד כיוונת
 שכבלה אותי לגופה
 היא לא ידעה שטילטלה אותי לכל כיוון
 אבל מי היא הייתה ?! ומי היו הם ?
 תוך כדי ההסבר של משהו
 אני שוכח מה בלבל אותי
 ומה היו החלומות שלי

מבעד לדק מרחקים - צלם ענג,

נער רך בתלבושת הדר;

לב אמונים, לא נטש רע בצד.

ובקרב - אחור לא נסוג.

ועליך למות יונתן?!... מה עגום

נתיב אדם בעולם הזועם!

על כלנו במחיר החיים לשלם

את מעט הדבש הטעום.

רחל.

יונתן.

הבט לזין מתוק - כלל ענג
 נסו רך בתלבושת הדר:
 רב אמונים, לא נטש רע בצד.
 ובקרב - אחור לא נסוג.

ועליך למות יונתן?!... מה עגום
 נתיב אדם בעולם הזועם!
 על כלנו במחיר החיים לשלם
 את מעט הדבש הטעום.

רחל.

שירה של רחל אשר לבקשת יונתן הושמעה במסע הלוויות. כאן מובא בכתב ידו של יונתן במקור וכתב "לא נטש רע בצד" ראו גם "דיוקן עצמי" (עמ' 140), "סדר הלוויה" (עמ' 166), [משפחתי היקרה] (עמ' 168)

באיזו מחלקה אתה ?

מחלקת עסקים ?

מחלקת טיפול נמרץ ?

מחלקה ב' פלוגה ד' ?

מחלקת טראומה ?

ידיד המחלקה ?

מחלקת גברים ?

מחלקה תחתונה ?

מחלקת ניקוי ראש

ועכשיו להקיא לשתות מהיין...

מחלקה פסיכיאטרית !

על פי "עיר של קיץ" של מיכה שטרית בביצוע ברי סחרוף
במקור נכתב "ועכשיו לאכול לשתות מהיין"

באיזו מחלקה אתה ?

מחלקת טראומה ?

מחלקת טיפול נמרץ ?

מחלקת עסקים ?

מחלקת גברים ?

מחלקת תחתונה ?

מחלקת ניקוי ראש

ועכשיו להקיא לשתות מהיין...

מחלקה פסיכיאטרית !

מנגינה יקרה

אין לי ברירה, רק לעשות ככה.

אין לי ברירה או או אוו

אני מצסער בשבילי

אני מצסער בשבילי

אין לי ברירה. תמיד זה אני מולי

אין לי ברירה או אוו אווו

רק להיות איתי ... רק להיות איתי ...

בואי אליי. מנגינה יקרה !!!

בואי אליי

או לבוש לבוש או לבוש נקי ...

בואי. אליי. מנגינה יקרה !!!

בואי אליי !!

תכף אישן. אני יכול לשמור עליך

יפה. לא צריך אף אחד.

גל זכרי

2-2-06

אין לי ברירה, רק לעשות ככה.

אין לי ברירה או או אוו

אני מצסער בשבילי

אני מצסער בשבילי

אין לי ברירה. תמיד זה אני מולי

אין לי ברירה או או אוו אווו

... רק להיות איתי ... רק להיות איתי ...

בואי אליי. מנגינה יקרה !!!

בואי אליי

או לבוש לבוש או לבוש נקי ...

בואי. אליי. מנגינה יקרה !!!

בואי אליי !!

תכף אישן. אני יכול לשמור עליך

יפה. לא צריך אף אחד.

"החיים הבטוחים" הם קרוב לודאי החיים בתלם

ומי שלא חי בתלם סובל במקרה הטוב מחוסר איוון נפשי.

יש בצד זה של החיים גאותנות מצד האדם ה"חושב" מעל שאר בני האדם

אבל לא טוב לו.

חיון עוברים בזמן שהוא חשב מה היה יכול לקרות אילו ? ...

ואילו עכשיו משעשית כבר את כברת הדרך

האם אפשר לחזור אחורה בזמן

לימים שבהם היית פשוט וחסר בטחון ?

לאן אסע מכאן

הדרך לשער הרחמים ?

12-2-06 22

בגורם בביטחון מה קרוב אליו החיים
 בקרב יג נאמר ה בטחון
 במקום בטחון אדם אכן קיים
 בקרב עם כל אדם אכן קיים בטחון
 ה חושב על אדם אכן קיים בטחון
 או אדם או אכן קיים בטחון
 אדם אכן קיים בטחון
 אכן קיים בטחון
 אכן קיים בטחון
 אכן קיים בטחון

כיוון שאין אנו יכולים להפיק יופי מן החיים

הבה ננסה להנות מכך שאין אנו יכולים להפיק את אותו יופי

ד"ר
האסתיקה של אובדן הדחף
כיוון שאין אנו יכולים להפיק יופי מן החיים
הבה ננסה להנות מכך שאין אנו יכולים להפיק את אותו יופי

המיל של יהונתן: ראשי תיבות יהונתן, ליון, דוק (כינוי במכירה), מופז (כינוי בצבא)

ע"פ פרננדו פסואה, ספר האי נוח, עמוד 502 במקור וכתב:
"כיון שאין אנו יכולים להפיק יופי מן החיים, הבה ננסה לפנות לפחות להפיק יופי מכך שאין אנו יכולים להפיק יופי מן החיים, הבה נהפוך כשולגנו לניצחון".

אני לא אוהב את האבנים של הכותל. אני אוהב אבנים אחרות לגמרי. כמו
הבניין שממול שלא גמרו לו את הטיח. שהוא נשאר כזה מחוספס. זה בנין
פצוע מלידה בדיוק כמו שאני אוהב. אני אוהב אדמה לא קדושה, אדמה
סתם, שאתה לא צריך לנשק אותה, אתה לא צריך לחבק אותה.
סתם אדמה. אני אוהב עצים לא קדושים. מטריד אותי שדברים כאלה
פתאום מקבלים את הקודש. בני אדם גם לא קדושים.
זה יותר נורמלי להיות בדיאלוג עם בני אדם לא קדושים
עצים לא קדושים ואבנים לא קדושות
לדבר עם הלא - לא קדושה, קדושה זה
דבר מרחיק. זה דבר שצריך לשים אחרי זה בכל מיני קופסאות,
צריך להגן עליו וזה הופך אותו ללא נגיש.
להחזיק יד למישהו זה דבר הרבה יותר
קדוש ממה שאני פעם יוכלו לעשות באיו
אבן ...
האלים אליו אבן, והחשיכה חשיכת אבן.

יודית קירשברג
5-7-06

יודית
בית

אני לא אוהב את האבנים של הכותל.
אני אוהב אבנים אחרות לגמרי. כמו הבניין
שממול לאו גמרו לו את הטיח. שהוא נשאר כזה
מחוספס. זה בנין פצוע מלידה בדיוק כמו שאני
אוהב.
אני אוהב אדמה לא קדושה, אדמה סתם, שאתה
לא צריך לנשק אותה, אתה לא צריך לחבק אותה.
סתם אדמה. אני אוהב עצים לא קדושים. מטריד
אותי שדברים כאלה פתאום מקבלים את הקודש.
בני אדם גם לא קדושים.
זה יותר נורמלי להיות בדיאלוג עם בני אדם
לא קדושים ואבנים לא קדושות
לדבר עם הלא - לא קדושה, קדושה זה
דבר מרחיק. זה דבר שצריך לשים אחרי זה בכל
מיני קופסאות, צריך להגן עליו וזה הופך אותו
ללא נגיש.
להחזיק יד למישהו זה דבר הרבה יותר קדוש
ממה שאני פעם יוכלו לעשות באיו
אבן ...
האלים אליו אבן, והחשיכה חשיכת אבן.

28-08-2006, ירושלים

החיים אני יודע שהייתי שגיאה ואובדן דרך. שמעולם לא חייתי... שהתקיימתי רק כי מלאתי זמן באמצעות תודעה ומחשבה. ותחושותי ביחס לעצמי הן כשל מי שהתעורר לאחר שינה מלאה חלומות אמיתיים ואינטנסיביים. או כשל מי שהוא חופשי מן הכלא שהוא התרגל אליו כל השנים ולא יודע היכן ואיך יעשה את צעדיו הראשונים והחופשיים...

8
 זכרתי בילוי בירושלם שמימי (הכואב) נתי איתי
 בא שמיני קצת והשני מוצאם מקרובי ובעצמתי
 אני נתימי איתי האש מתי חיי האמיתי (אז זקן
 הייתה הבחירה של האלן בוא אני הייתי ואיש אני
 הוא שואל מה ששאלתי כל מה שאלתי כוא מה שאלתי
 שאלתי אז איתי בתי... ואני מקבלת את כל
 שניתי וזל כן אשן וואס נקסוסו של דקר אלוני...
 אני נקט היעצמות השל שקורטם מקון הסנטי
 טיף אחין קרובי שלי שבי... כליז בן תנזתי הסמח
 בתי... כל רצונתי הבהירי הייתי וכל בלתי בלוגי
 בלוגי זה הול בסני של דקר איתי שקרובי בלוגי
 שקרובי... או יקוסם שזל... אפילו זה נעשה נצח
 גלגל איתי אז רחמי האמן הוא מונעני
 בא מה שזלתי איתי ונתי חוש סגור של בסיסית
 היקום כש אכן אני נואם את הנקבה אני אשתי אש
 בלוגי... העיני הבק שמום שנקרי הבהירי אעניז היא
 או אשתי... ברעלי הניתי איתי בלוגי של אשתי
 ואש אשתי אלו איתי סרסרסן מן החיות
 אני וקצי הויתי שישא נאמן דקר... אשתי אשתי
 שנקרתי ריק בו חשתי מתי אשתי מונסם אשתי
 ומחשתי ביום אשתי הן רשן מ' שני צור אשתי
 שאה מ' חלונות אשתי חלונות (סיוני) או רשן מ'
 טונו חבשתי מן הנלא שבו ביעזר אלו בן רשן
 ווא יעזר מ' וואן אשתי שני צור אשתי
 והחוסים... וואן אשתי שני צור אשתי

לפתע כאילו כירוג מומחה (רפואי) ניתח אותי בשל עיורון קדום והשיג תוצאות אדירות ופתאומיות, אני מרים את ראשי מעל חיי האלמוניות אל עבר ההכרה הבהירה של האופן שבו אני קיים. ואז אני רואה שכל מה שעשיתי כל מה שחשבתי כל מה שהייתי הוא סוג של תרמית וטירוף ואני מתפלא על כך שהצלחתי לא לראות זאת... ואני מתפלא על כל מה שהייתי ועל כך שאני רואה שבסופו של דבר אינני... אני מבטי בהתרחבות השמש שקורעת מבין העננים, ואני מבחין בתדהמה מטאפיזית, כיצד כל תנועותי הכטוחות ביותר, כל רעיונותי הבהירים ביותר וכל כוונותי הלוגיות ביותר, לא היו בסופו של דבר אלא שכרון מולדת, טירוף טבעי, אי ידיעה גדולה... אפילו לא הצגתי הצגה - גילמו אותי. לא הייתי שחוקן אלא תנועותי. כל מה שעשיתי חשבתי והייתי הוא סכום של כפיפיות. ברגע זה שבו אני רואה את הדברים אני לפתע אדם בודד. המכיר בכך שהוא עקור במקום שתמיד היה בו אזרח, ברובד האינטימי ביותר של מה שחשבתי לא הייתי אני. ואז מגיעה אליי אימה סרקסטית מן

על פי: פרננדו פסואה, ספר האי נחת, עמודים 202-201

הנדריקס. ג'ניס ג'ופלין.

קורט קורביין, ג'ים מוריסון

בונגה ריון -

כולם שווים בפני הבורא

עובדה שלקח אותם

צעירים יפים טובי לב

ובני 27

י.ג.י. - 06-08-06
 קורט קורביין, ג'ים מוריסון
 בונגה ריון -
 כולם שווים בפני הבורא
 עובדה שלקח אותם
 צעירים יפים טובי לב
 ובני 27

באנה היה הכיטי של בניה ריון, חבר של יהונתן

בניה נהרג במלחמת לבנון השנייה בתאריך 12-08-2006. השיר נכתב כשבועיים אחר כך

בעת כתיבת השיר יהונתן היה בעצמו בן 27

שמו של ג'ים מוריסון נוסף לשיר על ידי יהונתן במועד אחר (בעט אחר)

בלבול יהיה ההספד שלי...

שאני זוחל בשביל שבור וסדוק...

אם (נעשה / נשרוד / נצליח / לעשות) זאת

נוכל כולנו להישען אחורה ולצחוק

אבל אני חושש שמחר אני אבכה

כן. אני חושש שמחר אני אבכה

תודה. שלום

באופן יהיה ההספד שלי...
 מאת' שוח' בשביל שגור וסדוק.
 אה (נעשה) שאני. נכח (באני)
 (נעשה) (נעשה) (נעשה) (נעשה)
 (נעשה) (נעשה) (נעשה) (נעשה)

אני. אני חושש שמחר אני אבכה
 כן. אני חושש שמחר אני אבכה

אלה
 תודה

לא טוב לו לאדם לראות את עצמו

לראות את פניו שלו.

הסבב נתן לו את מתנת אי היכולת לראות אותם

כפי שלא ניתן לו לראות את עיניו שלו.

רק במימי הנהרות והאגמים יכול היה לראות את פניו.

ואפילו התנוחה שהיה עליו לאמץ הייתה סמלית.

היה עליו להתכופף

להשפיל את עצמו כדי לבצע

את מעשה ההשפלה שבראיית עצמו...

בורא המרצה הרעיל את נפש האדם.

על פי "ספר האי-נחת" של פירננדו פסואה, עמודים 437-438
ראו גם "ירגע של שיא בחיים שלך?" (עמ' 38)

2-4-06

ירושלים

אני לא אהבתי לראות את עצמי
היציץ נען זה את העולם את היכולת לראות את
עצמי שזו עיני אלהות את עיניו שלו.
קח בעיני הנהרות והאגמים יבוא היום לראות את פניו.
אילו הנהרות שקיב שזון ~~הוא~~ אהיה היתה שמת
היה זיון אהיה כוסה. אהבתי את עצמי כדי לראות את
נשתי הנשכל שקרתי ערבו...
איה הנראה היום את נפש האדם.

תנו לסכין להסתובב, לשמים להשחיר.

לים להאדים, לפצעים להיסגר.

שהירח מוכתם בדם שהמוות בא מהים

ולוקח אותך לשם. אותך לשם...

היו לוקחים את הילד, מלבישים אותו

בגדי שבת. אומרים לו להתפלל. אך

הוא היה שותק, היה הוא מהלך

פוסע בעולם. פונה למערב מסתובב אל המזרח

באים קילוחי המים. באים קילוחי הדם.

וכך היו חייו מתהפכים: טמא, טהור,

טמא וטהור, טהור וטמא...

20-9-06

גנו אצני אבטיק, אט-אט אבטיק.

אט-אט אבטיק, אבטיק אבטיק.

אביהי אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק

אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק...

היו אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק

אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק

אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק

אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק

אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק

אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק

אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק אבטיק..

היו לו שתי לבבות. לכל אחד מהם

עולם אחר. וכל אחד מהם שבור בפני

עצמו וכל אחד מהם שבור בזכות עצמו

וכך היו נראים חיי: מלון, מלון ומרתף

מרתף ומלון, מלון ומרתף...

ובאותו הלילה: מלאך, גלגל, כוכב, מלאך...

מלאך, כוכב, גלגל, מלאך

תנו לסכין להסתובב

תנו לילד לבכות

לכבס את בגדייך בדמעות.

ובאותו הלילה: מלאך, גלגל, כוכב, מלאך

ואלו היו מאורעות הגוף, עכשיו הטרף

הפך לצייד - צייד, טורף, טורף וצייד, צייד וטורף

וכך היו חיי מתהפכים: תמא, טהור, טהור ותמא

תמא וטהור, תמא ותמא...

היו לו שתי לבבות. לכל אחד מהם
עולם אחר. וכל אחד מהם שבור בפני
עצמו וכל אחד מהם שבור בזכות עצמו
וכך היו נראים חיי: מלון, מלון ומרתף
מרתף ומלון, מלון ומרתף...

ובאותו הלילה: מלאך, גלגל, כוכב, מלאך...
מלאך, כוכב, גלגל, מלאך
תנו לסכין להסתובב
תנו לילד לבכות

לכבס את בגדייך בדמעות.

ובאותו הלילה: מלאך, גלגל, כוכב, מלאך
ואלו היו מאורעות הגוף, עכשיו הטרף
הפך לצייד - צייד, טורף, טורף וצייד, צייד וטורף
וכך היו חיי מתהפכים: תמא, טהור, טהור ותמא
תמא וטהור, תמא ותמא...

הייתי רוצה להתפלל תפילה. ולהתכוון בכוונה

שלימה. אבל אני רוצה את הסוף ולא את

ההתחלה. אני רוצה לראות את המוות בא

אני רוצה לראות אותו בא אלי

אני רוצה לראות את דמעות אהובי

אני מבקש את דמעות ידידי...

אוו אוו אמא יקרה - לבי מדמם...

לראות אותך חולה...

אני מבקש את השבר המוחלט ולא

את החלקי

אני מבקש את השבר הסופי. השבר

האלוהי. השבר המלכותי

ובאותו הלילה: מלאך, גלגל, כוכב, מלאך

ואלו היו מאורעות...

פתח נא שעריך... סגור נא שעריך

הייתי רוצה להתפלל תפילה. ולהתכוון בכוונה
שלימה. אבל אני רוצה את הסוף ולא את
ההתחלה. אני רוצה לראות את המוות בא
אני רוצה לראות אותו בא אלי
אני רוצה לראות את דמעות אהובי
אני מבקש את דמעות ידידי...
אוו אוו אמא יקרה - לבי מדמם...
לראות אותך חולה...
אני מבקש את השבר המוחלט ולא
את החלקי
אני מבקש את השבר הסופי. השבר
האלוהי. השבר המלכותי
ובאותו הלילה: מלאך, גלגל, כוכב, מלאך
ואלו היו מאורעות...
פתח נא שעריך... סגור נא שעריך...

בעולם של ריאליטי שיווק ומותג

כולנו יודעים שסקס מוכר מהר וטוב

הרצון להיות נחשקים מינית

כבר זורם לנו בדם - מוסתר מתודעתנו

מתפרץ במקומות שבהם אנחנו נחשפים...

רוצים למצוא חן

פותחים שידור ברדיו

ומנסים רק לרדת נמוך יותר

למקרופון ולאזנינו -

אם הם לא רואים את השמש

לפחות נרטיב להם את התחנותים בזמן הפסקה ...

סקס

10-11-06

מפלצת סקס

בסוף של היום... שיווק ומותג. טאני
יודע - סקס מצב אנוי וסוב. היצון
אולי נתקף חנינה כבר צלחתי
קדם - מספר מתודעתי. מבין
מתקדם אלה שילתי נחש...

רוצה לנשק. במה שיש בידי
אולי תגיש לי דוג לניק ותר
אמירקון ואולטימי - אה רוב א
רוצה את המשל אמת נחש
אני את המסלולי 1-350 היקו.

ירושל

10-11-06

סקס

בסוף של היום... שיווק ומותג. טאני
יודע - סקס מצב אנוי וסוב. היצון
אולי נתקף חנינה כבר צלחתי
קדם - מספר מתודעתי. מבין
מתקדם אלה שילתי נחש...
אולי תגיש לי דוג לניק ותר
אמירקון ואולטימי - אה רוב א
רוצה את המשל אמת נחש
אני את המסלולי 1-350 היקו...

החיים השאירו לי שתי

בירות או שעמום

או סבל.

א-12-14

מ"ה השאירו לי
הרדו לי את
א ב.

היא העיר עליה שמעתם

מאוד רחבה ואנשים נראים עשירים - אבל

מרוחקים האחד מהשני...

כל אדם מקדש של אדישות - אבל

שאתה חוקר מבנים אלו יותר לעומק

אתה רואה שהפחד הפך להיות הרגל שלהם

הם עמוסים בפחד

מה שגורם להם להראות אדישים

אחד לשני ולך.

יבוא
לא אבנ
(עם צאיר - בקוויני)

היא ג'וינט (אולי אולי) אולי
מאוד רחבה ואנשים נראים עשירים - אבל
מרוחקים האחד מהשני...
כל אדם מקדש של אדישות - אבל
שאתה חוקר מבנים אלו יותר לעומק
אתה רואה שהפחד הפך להיות הרגל שלהם
הם עמוסים בפחד
מה שגורם להם להראות אדישים
אחד לשני ולך.

תל אביבים גדולים אלה - הנשים והילדים
 יושבים בפארק כמו ניר פרחים
 והגברים רועמים מסביב עם מכוניות קטנות
 מעמידים פנים באומץ לב

 אני בטוח שבתל אביב עשו דברים חשובים
 אבל - יש לזה ריח של עבר...

 ללכת לתל אביב היום ליצור
 יהיה כמו לחכות לפרפר שיפליץ

 אני אוהב את הילדים ואת הכלבים
 ואת הבחורות.
 והדרך בה אנשים נשארים ערים
 רב שעות הלילה - כל לילה
 אבל יש איזו קרירות שנשמת תל אביב

תל אביבים גדולים אלה - הנשים והילדים
 יושבים בפארק כמו ניר פרחים
 והגברים רועמים מסביב עם מכוניות קטנות
 מעמידים פנים באומץ לב

 אני בטוח שבתל אביב עשו דברים חשובים
 אבל - יש לזה ריח של עבר...

 ללכת לתל אביב היום ליצור
 יהיה כמו לחכות לפרפר שיפליץ

 אני אוהב את הילדים ואת הכלבים
 ואת הבחורות.
 והדרך בה אנשים נשארים ערים
 רב שעות הלילה - כל לילה
 אבל יש איזו קרירות שנשמת תל אביב

ערים מתות כמו שאנשים מתים

רק לאט יותר...

ואנשים החיים בערים גוססות

מתמלאים באדישות

ובפחד

וכשמתם הופך לעובדה

הליווית נראות מיותרות...

תל אביב

לא ציפית לדבר ממני

אך אני ציפיתי ליותר ממך.

עכשיו שאנו יודעים את כל זאת

בוא נאמר שלום.

בשקט.

עריה גמור
בגל אלה העיר
יק אלא יוצר...
ואילנה החיה
בשרים גוססות
המתואה באדישות
ובפחד
ובלשונם הופך לעובדה
הליווית נראות מיותרות...

תל אביב.
לא ציפית לדבר ממני.
אך אני ציפיתי ליותר ממך.
עכשיו שאנו יודעים את כל זאת
בוא נאמר שלום.
בשקט.

יופי.
סיגריות.
ומינס בבנק
ולאן נעלם כל הכסף
איפה התמיכה ואיפה החזון
והבדידות איומה. איומה כל כך.
עצוב שיורד גשם באמצע מאי
ואולי טעינו. איפה טעינו
אוי אוי אילו טעויות
הדלקתי פרוז'קטור על הבדידות
אין ביטחון, אין בטחון עצמי
הלוואות, חובות
שוק אפור, שוק לבן, שוק מחנה יהודה

אלוהים בטל את גזירת המיגרנה מעל עיני

חזק את עצבי ארובות העין

חזק את מגיני ארץ קודשנו (יכולת הכתיבה)

העבר את "אנשי התקשורת" מעל מסך הטלוויזיה שלי

העבר את סרבני העישון מרדיוס מחייתי

שלום עכשיו, שלום בסתיו, כהנא צדק, רבין צדק

בלי אידיאולוגיה בבקשה !!

אֱלֹהִים רַחֵם וְהַשְׁמַח

אֱלֹהֵינוּ בְּכָל אֶתְרֵנוּ שְׂמֵחַ הַיְיָנוּךְ (הַלֵּל שְׂמֵחַ)

אֲנִי אֶת זְרֵבֵי אֲרֻבֹתַי הַיְיָנוּךְ

אֲנִי אֶת מַגִּינֵי אֶרֶץ קֹדְשֵׁנוּ (יְהוָה הַבְּרִיָּה)

הַשְׂמֵחַ שֶׁמֶת הַיְיָנוּךְ הַיְיָנוּךְ עִם הַסֵּן הַלְלוּ

הַשְׂמֵחַ אֶת מַרְאֵי הַשְׂמֵחַ הַיְיָנוּךְ מִלְּפָנֶיךָ

אֱלֹהֵינוּ שְׂמֵחַ הַיְיָנוּךְ הַיְיָנוּךְ קִדְקֵן יִקְוֵן לְךָ

הַיְיָנוּךְ אֱלֹהֵינוּ בְּהַשְׂמֵחַ!

ושתעבור תקופה לא קלה

אני לא אוכל

לשכוח איך הצלחתי

היסוסים בלבי לשכוח

ביום ההוא לחשו המים הבטחות. פחד

וביום, איזה יום היה אז?

הא. כן. רביעי

אנני אנני אנני

אה אה אה

לא קלה. לא אוכל לשכוח, איך הצלחתי

היסוסים...

ביום ההוא לחשו המים

הבטחות. פחדים.

איזה יום היה אז? הא. כן. רביעי

ישנתי בקופה אל קלא. אני לא אכל
 לפני אני הצלחתי. היסטוריה בלבי. לפני
 ביום ביום. אני רובי. הצלחתי. לפני. רביעי
 אני? הא. כן. רביעי
 אנני אנני אנני. אה אה אה

אין קלא. אה אכלתי לפני. אני הצלחתי
 היסטוריה... ביום. רובי. לפני. רביעי
 הצלחתי... לפני...
 אני? הא. כן. רביעי. אה אה אה

על פי "צמרמורת" של ולדימיר יוסוצקי, תרגום ארקדי דוכין, במקור נכתב "תקופה לא קלה"

1-9-07

יורשתי
אנטיביוטיקה של זיהום

המקור שלי
המספר שלי
ממה עלי לפחד יותר?
מאפסות... או מאכזריות?
זו התרמית הראשונה. לאחר מכן
כלום לא זורם - הכל מזויף.
הקשרים עם בני האדם מלאכותיים, הגמלוניות ...
למה אנשים שותים שהם ביחד?
כדי להתמודד עם זה שאין להם מה להגיד
הם מקווים שחדר השינה ישפר את המצב
זה רק מחמיר
אנחנו שותים כי אין טיפת תקשורת - כלום
שמובטח לי פתח בבשר אני מאבד את המילים ואת המחשבות
אני צריך אלכוהול - רוצה לשכוח את החייתיות את הבדידות
אימת האפסות היא מהות הכל

אנטיביוטיקה של זיהום
המקור שלי
המספר שלי
ממה עלי לפחד יותר?
מאפסות... או מאכזריות?
זו התרמית הראשונה. לאחר מכן
כלום לא זורם - הכל מזויף.
הקשרים עם בני האדם מלאכותיים, הגמלוניות ...
למה אנשים שותים שהם ביחד?
כדי להתמודד עם זה שאין להם מה להגיד
הם מקווים שחדר השינה ישפר את המצב
זה רק מחמיר
אנחנו שותים כי אין טיפת תקשורת - כלום
שמובטח לי פתח בבשר אני מאבד את המילים ואת המחשבות
אני צריך אלכוהול - רוצה לשכוח את החייתיות את הבדידות
אימת האפסות היא מהות הכל

אימת האפסות היא מהות הכל.

01-09-2007, ירושלים

אנטומיה של גיהנום

השבריריות של הגוף שלי

מעוררת תיעוב או אכזריות

ממה עלי לפחד יותר?

מאפסות... או מאכזריות?

זו התרמית הראשונה. לאחר מכן

כלום לא זורם - הכל מזויף.

הקשרים עם בני האדם מלאכותיים, הגמלוניות ...

למה אנשים שותים שהם ביחד?

כדי להתמודד עם זה שאין להם מה להגיד

הם מקווים שחדר השינה ישפר את המצב

זה רק מחמיר

אנחנו שותים כי אין טיפת תקשורת - כלום

שמובטח לי פתח בבשר אני מאבד את המילים ואת המחשבות

אני צריך אלכוהול - רוצה לשכוח את החייתיות את הבדידות

אימת האפסות היא מהות הכל

24-09-2007, ירושלים

[.]

הזמן הפנוי (הבטלה)

הוא מגרש המשחקים של השטן

הוא משחק לנו בבדידות

באכזריות בלתי נלאית.

24-9-07
ירושלים
בזמן הסנוי (הבטלה) הוא משרש השחקן
של המשחק. הוא משחק לנו בבדידות
באכזריות בלתי נלאית.

נוב' 2007, ללא ציון מקום

[0]

"על כולנו
במחיר החיים
לשלם את
מעט הדבש
הטעום"

ראו: "יונתן" (עמ' 94), "סדר ההלוויה" (עמ' 165), "[משפחתי היקרה]" (עמ' 168)

שוב מובמבר אפור...

שוב החורף התחיל בלעדי, לבד, בלעדייך

הדברים נפתחים. העבר מתחיל לרדוף...

הבית הישן השקרים. פישל. אלוהים אדירים

איפה גדלתי?!

הדלת לגיהנום נפתחה...

בכון עדיף להשרף מאשר להתמוסס ?

הנה אני מתמוסס

ממך בלי דהר
 אל נצמתי אלך...
 מה בנולד ממך אלך אלך אלך
 נניע - נניע - נניע - נניע - נניע - נניע
 נניע - נניע - נניע - נניע - נניע - נניע
 איש גלגל?
 בלעדי אצמתי נצמתי
 נכון אצמתי אצמתי אצמתי
 סני. אל. נניע

יוסף פישל חושב קרני שומרון נעצר בשלהי 2009 לאחר שנחשד בתקיפה מינית של קטינות בראשית 2010 הוגש נגדו כתב אישום והוא הורשע על סמך הודאתו בשנת 2012.

נובמבר 2010 - נובמבר 2011

החודש היה חודש קשה, אה?

- נובמבר היה חודש קשה, אה?

דצמבר היה חודש קשה, אה?

ינואר היה חודש קשה, אה?

פברואר היה חודש קשה, אה?

מרץ היה חודש קשה, אה?

אפריל היה חודש קשה, אה?

מאי היה חודש קשה, אה?

יוני היה חודש עצוב, אה?

יולי היה חודש ארוך, אה?

- אני סקרן, איך עבר עליך אוגוסט?

- מצטער, שכחתי. היה חרא...

אוקטובר היה מרגש, אה?

בין נובמבר 2010 לנובמבר 2011 יהונתן פרסם בפייסבוק מידי חודש פוסט קצר בנוסח הדומה על פי התבטאות של השחקן משה אבני לאחר רצח רבין

מיזוג של שכל ורגש !?

זרעי הזמן נבלו

חוסר איזון של גוף שכל ורגש

המשוררת בוכה - לא לזה כיוונה המשוררת

הבן שלך קבור רק לא מצאנו שם למחלה

הבלבול יהיה מנת חלקי

סוף מאי 2011
 מיגרנה חזנה
~~אני~~ אף שכל ורגש ז'
 כרזי כספ וכו'
 חיסוי איצון א של שכל ורגש
 הנשליטה חזרה - אי אכזבי היטלים
 היק אן קבור יק א הנשליטה א א
 במאילו ירני חזנה חזנה

אני לא מפחד.

בטוח בצדקת הדרך

והמעט שנשאר מבשרי

הסיטואציה מוזרה

סוריאליסטית ומעט מביכה

אבל שוב *

הצד השני יספוג את כל זאת...

ידי הכבולות משתחררות את אט מן החבלים הלוחצים

ואני מקווה שמחר ישתחררו לנצח

ליל מגונה

21-6-2014

אני לא מפחד. בטוח בצדקת הדרך והמעט שנשאר מבשרי

הסיטואציה מוזרה סוריאליסטית ומעט מביכה אבל שוב *

הצד השני יספוג את כל זאת... ידי הכבולות משתחררות את אט מן החבלים הלוחצים

ואני מקווה שמחר ישתחררו לנצח ליל מגונה

נכתב יום לפני פגישה עם הפוגע בה עימת אותו עם זכרונותיו

הימים אמורים להיות ימי אופוריה, שחרור

אבל הם לא... כלומר הוקל לי, הוקל לי... הוקל לי מאוד

אבל המחשבות סביב העניין טורדות החשב ...

מליצור קשרים הדימוי העצמי הנמוך איך כל אלו

נעלמו. הטיפול הפסיכולוגי קריטי עכשיו

תראי את לא זה

מרוב פחד

לא מאמין בכלום לא

מאמין בי

עובר יום ועוד יום

ואני לא שוכח

את היד שלך נוגעת

לי בגב

כל הלילה על יד הגדר

את ראתי את הבית

אני את הכביש

התחבקנו חזק בלי

לדבר. פעם בחיים

ככה אני מרגיש

עליתי על רכבת העמק ואין בה תחנות

הקונדוקטור אומר שהוא רץ מהר יש לו מליון קרונות

הליצן שבי צוחק לי הוא אומר לי שאני קרקס

ראיתי שבפנים הוא עצוב, ידעתי שייכעס

הנשים עושות לי טוב, אחר כך שהן הולכות...

משאירות אותי אומלל בדרך כלל וגם קרוע לחתיכות

אבא, תעשה לי טובה, תגיד לו לעצור!!

הסיפור שלי ידוע, הליצן שבי קרוע

והאקדח שלי לא יורה לא יורה לא יורה...

ממולי יושבת גברת

לפניה יושב אלוהים

מוציאה מארנקה פרקי אבות

אומרת - תקרא את זה?

על פי "רכבת העמק" של יונתן גפן, ראו גם "רכבת" (76), "חמש חמש אפס חמש" (עמ' 82)

יאמרו לי ובעבר הייתי עובד במסגרת
 בקמיון, כי אלו שלטון רבתי נהגו לי
 מאן קרין גי האזן מהי כמינה ז' היום אלו
 ז' מאן קרקס יאמרו אנתה היא צו
 צעם שינעם
 הנשים עושות לי טובה אחר כך שהן הולכות...
 משאירות אותי אומלל בדרך כלל וגם קרוע לחתיכות
 אבא, תעשה לי טובה, תגיד לו לעצור!!
 הסיפור שלי ידוע, הליצן שבי קרוע
 והאקדח שלי לא יורה לא יורה לא יורה...
 ממולי יושבת גברת
 לפניה יושב אלוהים
 מוציאה מארנקה פרקי אבות
 אומרת - תקרא את זה?

עכשיו מגיע יקה פוץ מחזיק עוגה ופוליסה

מדבר על עתיד המזרח התיכון בקול מאיים ודוחה

פתאום הוא מפליג "עבודה בעיניים"

כולם מאבדים משקל

גם אני יושב ומוחא לו כפיים

כי גם אני בקהל

ליד אריאל ראיתי מתנחל בארץ ישראל השמנה

עולה לרגל תוקע דגל על קברו של אביו בדממה

אבא, תעשה לי טובה תגיד לו לעצור!

הסיפור שלו ידוע האיבר שלו פרוע

והאקדח שלי לא יורה, לא יורה, לא יורה...

עליתי על רכבת לעמק, אין בה תחנות

דבשין אשך יקה סוף געפיק
געירי אן ערצ השמח במיבון בקול האמר ודויה
מאלה הוא נפלים זקנים בם"י. כאלה שקדוה
תקפו מה אנו וולק (בלוא) או כביה ב' אד
אנו בקהל
אז אצאן באונו תפסו מאלו יגאל תצב
זולת ארנו מקצ צבא אן קיבלו אן אצא
מרגלי

אז, דאטא אי טאקע קאב או ארצנו!

הסיפור שלו ידוע האיבר שלו פרוע

והאקדח שלי לא יורה, לא יורה, לא יורה...

עליתי על רכבת לעמק, אין בה תחנות

את המחילה שלי אתם תקבלו ביום
שיהיה אפשר להחזיר את הגלגל אחורה

והחוויה המינית הראשונה שלי

תהיה עם אשה שאני אוהב

אז כתיבתי לך את הקטע הזה
שישני אסור לכתוב את הסיפור שלי
והחוויה המינית הראשונה שלי
תהיה עם אשה שאני אוהב

הנפש שלי שסועה

עצבות ?

דיכאון ?

חרדה ?

כל מיני שמות של תסביכים ומחלות ...

והכדורים !?

התרופות. ועוד תרופות ועוד טיפולים

ניורולוגים, חפאי עינים גדולים:

מומחים לכאב.

פסיכיאטרית (שר"פ) פסיכולוגים ועוד פסיכולוגים ...

והזמן ...

והחוויות שפוספסו.

אני בן 35, לבד, לא חוויתי זוגיות אחת נורמלית בחיי

אני לא יודע מה זאת אהבה.

מה זה להרגיש "אהבה"

וייסורי הנפש!
 פסיכיאטרית (שר"פ) פסיכולוגים ועוד פסיכולוגים ...
 והזמן ...
 והחוויות שפוספסו.
 אני בן 35, לבד, לא חוויתי זוגיות אחת נורמלית בחיי
 אני לא יודע מה זאת אהבה.
 מה זה להרגיש "אהבה"

מה את רוצה ?

אני בן אדם בן 35 שגילה את הסוד של החיים שלו, גר בבית הוריו

אחי במילואים ואולי לראשונה מצאנו משהו שגדול עליו

יש עוד אלף עיסוקים

יש עוד אלף פגיעות מיניות

מערכת המשפט מפגרת, החברה חולה, אני גוסס

יש לי חברים, המון חברים, לכולם יש חיים.

יש לי עין אחת אדומה ועין אחת צהובה.

אחת מ THC אחת מחוסר שינה, מחוסר אהבה.

יש לי מחברת כתיבה ושיר על אהבה.

כל העולם כולו הוא גשר צר מאוד

ואי אפשר שלא ליפול, לקרוס לתוך תהום

ולאבד הכל

~~יש עוד אלף עיסוקים~~
~~יש עוד אלף פגיעות מיניות~~
~~מערכת המשפט מפגרת, החברה חולה, אני גוסס~~
~~יש לי חברים, המון חברים, לכולם יש חיים.~~
~~יש לי עין אחת אדומה ועין אחת צהובה.~~
~~אחת מ THC אחת מחוסר שינה, מחוסר אהבה.~~
~~יש לי מחברת כתיבה ושיר על אהבה.~~
~~כל העולם כולו הוא גשר צר מאוד~~
~~ואי אפשר שלא ליפול, לקרוס לתוך תהום~~
~~ולאבד הכל~~

על פי "דם על היס" של אביב גפן
 במקור נכתב: "אחת מאלכוהול, אחת מחוסר שינה, מחוסר אהבה
 יש לי תיבת נגינה ושיר אהבה"

הבט שאתה הולך לישון ואתה בוקר
בבוקר ואנחנו בלילה אנחנו
אז אנחנו אנחנו בלילה אנחנו
הוא בלילה אנחנו
אז אנחנו אנחנו בלילה אנחנו
אז אנחנו אנחנו בלילה אנחנו

כי נראה, הבעה של הנפש
אנחנו רואים אנחנו בלילה אנחנו
אז אנחנו אנחנו בלילה אנחנו
אז אנחנו אנחנו בלילה אנחנו
אז אנחנו אנחנו בלילה אנחנו
אז אנחנו אנחנו בלילה אנחנו
אז אנחנו אנחנו בלילה אנחנו
אז אנחנו אנחנו בלילה אנחנו

תראה שעות הלילה נגמרות שעות הבוקר מתחילות,

והשמש מתחילה לשרוף !

לא חשבתי שאמות צעיר כל כך, שאהיה לבד כל כך

הוא הרג אותך לאט לאט

אולי אני איבדתי כל תחושה, חושב שאני עף

ואני בעצם על הרצפה

בלי נשימה, הפעם לא נכנע.

טחנות רוח מאימות מתחבאות בכל פינה

אז שותה את הגשם המלוח, מסומם מהים, או שכיור מהרוח

השירים ניבאו את עצמם, הם חזו את מה שקרה

השאירו דם על הים

אולי בסיבוב הבא, אני עוד אקח הכל ...

הגיע זמן להפרד, יומני היקר, אלו מילים אחרונות ...

אלו מילים אחרונות ...

101 ש. מה עוד אתה רוצה לספר.

102 ת. מבחינתי, הוא רצח אותי. בגיל 11

101 ש. מה עוד אתה רוצה לספר.

102 ת. מבחינתי, הוא רצח אותי. בגיל 11

שהיאוש והטרנדיה ייפגשו תגיע שעת המבחן.

ובכן... הם נפגשו...

ירושלם - 2015-3-5

שפילאט וסרנגדיה ייפגשו בגיל 11 - המבחן

ובכן... הם נפגשו...

מה עוד אתה רוצה לספר: שתי השורות האחרונות בעדותו של יהונתן במשטרה שהיאוש והטרנדיה ייפגשו: נכתב ביום שקיבל את חו"ד הרופאים כי מחלתו סופנית

ללא תאריך, ללא ציון מקום

אבא ואברימל'ה אחראים על סדר הדוברים, אל מלא רחמים, עקביא בן

מהלל[אל]

קדישים

סדר הדוברים אמא, אורי, רבקה'ה, שני, טלקר

חווה אלבשטיין "הונתן"

מבעד לזק מרחבים מרחבים ילד ענוג

נער רך בתלבושת הדר נער רך.

100 גאלד
 שנת יובל 1970, 100 גאלד, 100 גאלד, 100 גאלד, 100 גאלד
 (1970)
 100 גאלד, 100 גאלד, 100 גאלד, 100 גאלד, 100 גאלד
 100 גאלד, 100 גאלד, 100 גאלד, 100 גאלד, 100 גאלד
 100 גאלד, 100 גאלד, 100 גאלד, 100 גאלד, 100 גאלד
 100 גאלד, 100 גאלד, 100 גאלד, 100 גאלד, 100 גאלד

על פי שירה של רחל, במקור נכתב "צלם ענוג".
 ראו גם: "יונתן" (עמ' 94), "דיוקן עצמו" (עמ' 140), "משפחתי היקרה" (עמ' 168)

יונתן

מכפר לדיק מרחקים – צלם ענג.
נער רך בתלבשת־הדר:
לבי־אמינים. לא נטש רע בצר.
ובקרוב אָחור לא נסוג.

ועליך למות יונתן? ... מה עגום
נחייב אדם בעולם הזועם!
על כלנו במחיר החיים לשלם
את מעט הדבש הטעום.

סוף חרפ"ח

משפחתי היקרה.

אני לא ידעתי.

אני לא יכולתי לדעת.

אתם לא יכולתם

לדעת.

יהונתן

משפחתי היקרה
אני לא ידעתי
אני לא יכולתי לדעת
אתם לא יכולתם לדעת
יהונתן

אחרית דבר מאת ערן האן

השתיקה היא השפה בה נוכחת הפגיעה המינית, הנפגע מוצא עצמו כבר בזמן הפגיעה משותק ומושתק, המילים נפקדות מזירת האירוע. שמירת הסוד - פועלת בשירות המשאלה ששום דבר לא קרה ומונעת מהידיעה על ההתעללות לפרק את נפשו של הנפגע. הנפגע חוזר לחייו כשגזירת השתיקה מוטלת עליו.

הסוד לא רק מסתיר את הפגיעה אלא גם את הבושה מחוסר התפקוד הגברי לכאורה, מתחושת הכישלון והעדר הכוח.

יהונתן הרבה לעסוק בכתביו בפיצול - בין הגלוי לנסתר, במרחב שבין הידיעה לתודעה, בין הקיום הפיזי לקיום התודעתי. במילותיו האחרונות כתב יהונתן:

אני לא ידעתי

אני לא יכלתי לדעת

אקסם לא יקלם לדעת

ידע נתפס כמקור כוח, אך דווקא במקרה של פגיעה מינית העדר הידיעה מאפשר לדחוק את חווית העדר הכוח בעת הפגיעה ונותנת אשליה של

ערן האן - פסיכותרפיסט, רכז קו הסיוע לנערים ולנערים נפגעי תקיפה מינית, מרכז הסיוע לנפגעות ונפגעי תקיפה מינית ת"א

רישומיה בנפשו ובגופו - הנפש והגוף סיפרו את סיפור הטראומה שלא סופר, שלא נודע - לא ליהונתן ולא לקרובים אליו.

נפגעי תקיפה מינית מתארים מצב שבו התוקף מונע מהם תחושה של שליטה בחייהם. במהלך הפגיעה ישנה התעלמות מתגובותיהם, צרכיהם ורגשותיהם ובעצם נשללת מהם הסובייקטיביות שלהם. המקרבן הוא המגדיר עבור הילד הנפגע את המציאות ומשתלט עליה.

במקרים אלו הנפגע לומד שאין לו יכולת להשפיע או להגיב על מציאות חייו, לשלוט בה וגם לא לסמוך על חווייתו הפנימית. חלק ממנו נסוג מן המציאות. היעדר נפשי ומוות רגשי מחליפים כל אפשרות של חיות וחיוניות.

כשנה לפני מותו של יהונתן, תחושות הגוף הפכו לפתע למילים. ידיעת הפגיעה חדרה להכרה והציפה והסעירה את נפשו בתכנים הטראומטיים. אז גם פנה לראשונה למרכז הסיוע.

באפריל 2014 נפגשתי עם יהונתן "נער רך בתלבושת הדר" עם מבט מיוסר ורוח שבורה אך עם הכרה בתוקף החוויה שעבר, חדור אמונה ביכולתו להביא על עצמו מזור "בקרב אחור לא נסוג". הייתה לי הזכות ללוות אותו בדרכו ולהיות עימו בתהומות נפשו, בחוסר האונים והספק. מבלי לדרוש דבר.

כוח. נפשו של יהונתן ביקשה לדחות את הידיעה כי היא לא יכלה לשאת את הכאב וההכרה בפגיעה המינית, בהשפלה, בתחושת הניצול וההתאיינות שליוותה את הפגיעה והותירה אותו כה בודד. אירוע הפגיעה אינו מצליח להתנסח במוחו של יהונתן הילד, אין לו מילים והן אינן מספיקות כדי לתאר את עצמת החוויה הטראומטית ולכן אירוע הפגיעה אינו הופך לזיכרון שניתן לספר אותו.

אי היכולת להיות עד לאירוע הטראומטי במהלך התרחשותו, בשל עוצמתו, מלמדת על כך שהטראומה איננה ניתנת לידיעה או קידוד ולכן רישומה בנפש יירשם באופן חלקי ומקוטע ובדרך כלל ללא הקשר. חלקים אלה אינם עוברים אינטגרציה ונותרים מפוצלים באופן שהאדם עצמו אינו יכול להכיר באופן מלא בטראומה שקרתה לו. הטראומה היא חוויה שנחווה ללא עדים מבחוץ ולכן היא אינה מתוקפת.

הדיסוציאציה היא מצב נפשי בו מצבי מודעות מסוימים אינם נגישים לחשיבה המודעת והם נשמרים בנפרד מחוויית אחרות, אלו אזורים נפשיים שהודרו ונותקו מנפשו של הנפגע, נחו אך רישומם לא מתקיים. לאורך השנים מהווה הדיסוציאציה מנגנון הגנה כנגד הידיעה של הטראומה וכנגד הרגשות הכואבים המאיימים בפירוק העצמי.

לאורך חייו סבל יהונתן מכאבי גוף קשים שביטאו את חוסר יכולתו להיות עד לחוויית הפגיעה אותה עבר. הטראומה חיתה בתוכו והתגלמה דרך

מתוך ההכרה ואמונה בחוויה המפוצלת וחסרת המילים התאפשר מפגש
אנושי וקרוב שאיפשר ליהונתן להכתיב את הקצב ולשלוט באופן חשיפת
סודו.

אני בוחר לסיים במילותיה של רחל שמיטיבה לתאר את אותו מפגש עצמתי
ביננו.

פגישתך, קצו פגישתך, מקט אקד מהיר,

קקעי ניבים סתומים – זה די...

ושוב הצירוף הכלל, ושוב הכלל הקעיר

משבר האשך והקני.

אף סקר שכתה – בנית לי מגן –

הנה הנה כלל הנה.

תודה לך יהונתן שנתת לי להיות עד לחיך ולאישיותך המרתקת והמיוסרת.

ערן האן

אפריל 2016

question of whether I have edited the book as Yehonatan would have wished. There is a Jewish prayer that one hears at funerals. Despite my reservations regarding this prayer, it keeps playing in my head: "Everything I did was in my brother, Yehonatan's honor".

This first book of writings enables a direct peek into the torn, stormy soul of my brother, Yehonatan. I assume the people who will be most interested will be his family and friends. I also believe that therapists, counselors and educators can learn from this book regarding the processes of repression, detachment, disassociation and post-traumatic coping with sexual abuse within the family. I hope it will help them to provide assistance and support to other victims, particularly to male victims – an area that has been slightly neglected and where improved awareness would be of benefit.

That is the reason I have numbered each copy, to enable everyone who purchases the book to participate in a project to heighten awareness on the subject: the price of each copy covers two books, enabling me to distribute them without profit to educational institutions and therapists.

If this book finds a place on the bookshelves of educators and therapists, as a humble memorial to my brother, Yehonatan – that will be my payment.

Uri Levin

May 2016

a child. In February, 2015, Yehonatan received an automatic notification from MENA (Hebrew acronym for Information for Crime Victims), stating that the case had been closed. The notification did not detail the reason for the decision, as is required by the Rights of Victims of Crime Law. In March, 2015, Yehonatan became very ill and was rushed to the hospital. A few days later, he was diagnosed with liver cancer (HCC). Due to the severity of the diagnosis, the doctors could not offer him treatment and instead estimated that he had two months to live. In April, 2015, Yehonatan appealed to the legal system for clarification on the reason it was decided to close his case, claiming there was an error in the notification he had received.

In June of 2015, Yehonatan received a reply from the prosecution that there had indeed been an error in the notification and that the reason the case had been closed was due to application of the Statute of Limitations. The prosecution suggested that Yehonatan file an appeal on the decision, if he thought it appropriate. For the next few months, Yehonatan stayed with our parents, who cared for him with the assistance of Home Care Hospice Service. During this time, Yehonatan spent his last days undergoing a courageous separation process from his family and many friends. Among his visitors were artists who came to sing with Yehonatan and boost his spirits.

In June of 2015, a few days before he died, Yehonatan filed a legal appeal on the decision to close his case due to the Statute of Limitations. The legislature granted the prosecution six months to respond to the appeal. Yehonatan's illness claimed its price first. The decision to reject the appeal and leave the case closed was too late for Yehonatan to hear.

Yehonatan's notebooks were placed in my custody, packed in a cardboard box. This box was actually the only property Yehonatan left

behind. I think there is a great similarity between Yehonatan's cardboard box and Fernando Pessoa's wooden box – a similarity that Yehonatan was apparently aware of. He asked me to publish his writings in a manner I saw fit. For years, Yehonatan had often mentioned a book he was planning to publish. We never found any book drafts in his estate, and it is likely that these notebooks were the draft for the book Yehonatan mentioned. There were 9 notebooks and notepads in the box and a few loose pages. All were written between 2002-2015 – from Yehonatan's release from military service to a day before his death.

I began to edit Yehonatan's writings during the traditional 7 days of Jewish mourning. I tried to present Yehonatan's words as he wrote them, stating the date and location in which they were written. His handwriting is printed on the page opposite the typed text with the objective of granting the late writer a presence and hearing a silenced voice. Pages and comments that Yehonatan did not date at the top I tried to insert as chronologically as possible. Most pages didn't have a title. Titles that I devised myself I put in [square brackets] in the Table of Contents, with an asterisk [*] at the top of the page, as is the custom in cases like these.

It is a pleasant honor for me to thank **Eran Han** of the Tel-Aviv Sexual Assault Crisis Center for the epilogue he wrote at the end of this book. Eran, and two others that I will not mention your names - thank you, more than words can say.

I would also like to thank my family, and my wife Mika. The other dear people I am indebted to are detailed in the Hebrew introduction.

Accompanying my brother through the two tragic processes I have described – each mountain with its own challenges – has left several obligations on my doorstep. One obligation I am pondering now is the

Introduction

My brother, Yehonatan Levin, died of cancer before he was 36 years old. The disease attacked Yehonatan about a year after he revealed to me a secret regarding sexual abuse that he had experienced as an 11-year-old boy. This secret was also hidden from Yehonatan himself, due to processes of detachment, repression and disassociation. These processes left an impression in his writings, which are being published now.

The phrase, "Let the despair and tragedy meet" (page 157) was written by Yehonatan on the day I told him the doctors had given up on any cancer treatment in despair and had estimated that he had only two months to live. I think the word "tragedy" expresses his coping with the sexual abuse, and the word "despair" expresses his facing an imminent death. In Hebrew, one can also interpret Yehonatan's words as "When despair and tragedy meet", as if it were Yehonatan's prediction or expectation or even desire. One way or the other, I have chosen to translate the sentence as in the first option and to name the book "Let the Despair and Tragedy Meet", with the knowledge that in Hebrew, this phrase has two meanings.

In December, 2013, Yehonatan began psychological treatment within the framework of work requirements as a counsellor for post-trauma victims for the Ministry of Defense. During his treatment, his repressed memories of the sexual abuse rose to the surface. As a portion of his coping process, Yehonatan shared his secret with me and asked me to accompany him to a meeting with the abuser. The meeting took place in June of 2014. Yehonatan confronted the abuser with his memories and asked for nothing more than recognition of the abuse. In September, 2014, a day before his 35th birthday, Yehonatan filed a complaint with the police on the sexual abuse he had experienced as

Yehonatan Levin

LET THE DESPAIR AND TRAGEDY MEET

צ'ינג'ו סיג'טות

יהונתן לזין

הסרת צ'ינג'ו מן המדף
הוא שלילי כלכלית וכלכלית
הוא שלילי כלכלית וכלכלית
הוא שלילי כלכלית וכלכלית
הוא שלילי כלכלית וכלכלית
הוא שלילי כלכלית וכלכלית
הוא שלילי כלכלית וכלכלית
הוא שלילי כלכלית וכלכלית

יהונתן לזין (2015-1979), נער רך בתלושת הדר, נפטר ממחלת הסרטן בגיל 35. מחלת הסרטן תקפה את יהונתן חודשים ספורים לאחר שחשף בפני משפחתו וחבריו בפתיחות מפתיעה ובאומץ לב נדיר סוד של פגיעה מינית שעבר בילדותו. הסוד היה מוסתר אף מיהונתן עצמו בשל תהליך הדחקה וניתוק שאת רישומיו בנפשו הסוערת ניתן למצוא בין כתביו.

שהיאוש והטרדיה ייפגשו? האם זה ניסוח של צפייה? נבואה טראגית? משאלת לב? ואולי זה ניסוח חד והבנה עמוקה של הצפוי לנו כשהפגישה בין היאוש והטרדיה תארע? היאוש והטרדיה של יהונתן נפגשו ביום בו התבשר כי מחלתו סופנית בעודו מתמודד עם הפגיעה המינית.

הוצאת ספרים ישראלי